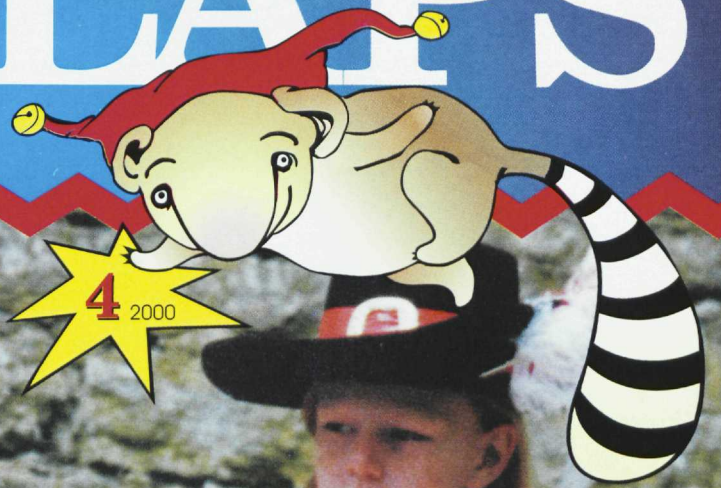

Hind 18 krooni

HILJA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**ALGAB
RAAMATUAASTA!
LIHAVÕTTEJÄNKU
PÖIAL-LIISI JA
RICHARD LÕVISÜDA**

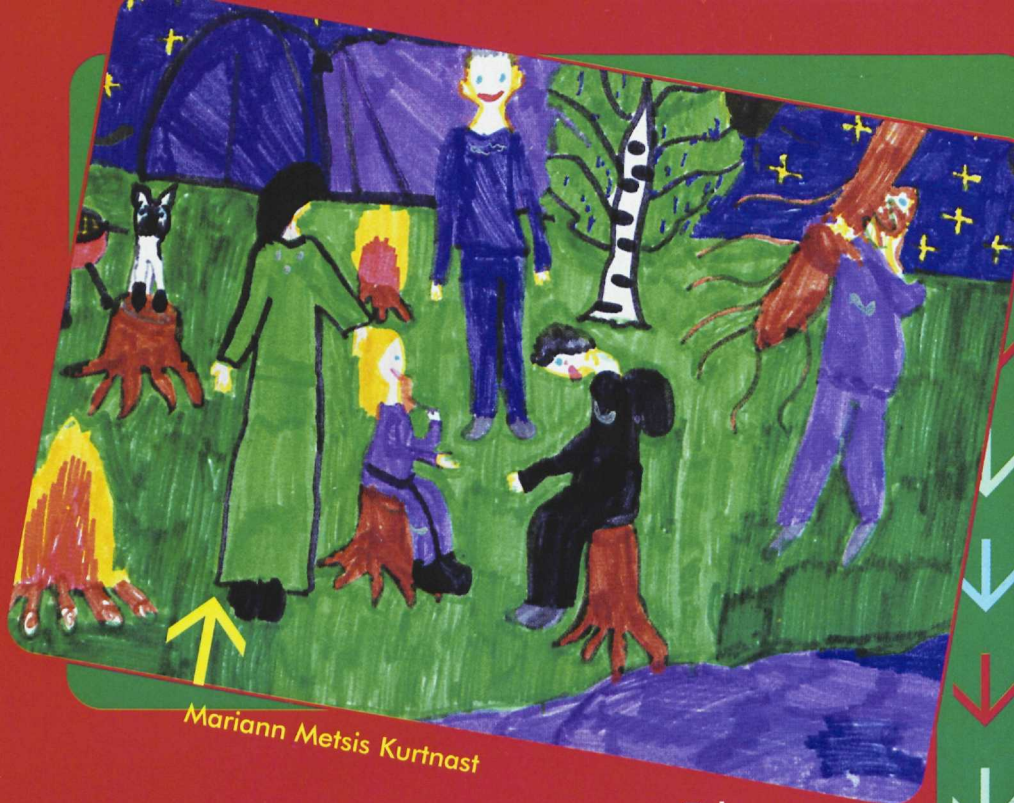
**OMA
EESTI
ORDENID
VEMBUD-TEMBUD
SALAELOKAD**

KALMETU LUULEPÄEVALISTE VÄRSSE

...

Kuulen.
Näen.
Naeran.
Nutan.
Kurvastan.
Rõõmustan.
Teen haiget.
Saan haiget.
Muidugi.
Olen ju inimene...

Triin Bärengrub
Mustla keskkoolist

Mariann Metsis Kurtnast

...

Ma olen Liina ja hingepiina teen kõigile,
kui tahan kommi, siis jonnin ja ükskord saan ka.
Ma kannan pükse, mul pole mütse ja vihkan
seelikuid.
Ma söödan kassi ja oma tassi ei jaga teistega.
Mul vendi kaks ja nigu naks teen neile tuupi ma.
Kas usud või mitte, saab minust minister, nii sageli
unistan.

Liina Tarum Mustla keskkoolist

Tahan

Tahan elada ja õppida.
Tahan laulda ja liikuda.
Tahan sõprust ja turvalisust.
Tahan!
Tahan kõike seda, mida kõik tahavad.
Tahan, tahan, tahan.

Anti Sepri
Kolga-Jaani põhikoolist

...

Kevad –
kuskil tilgub vesi,
aasal tärkab paiseleht.

Kevad
täis on toimetusi,
pakatamas õis ja leht.

Kevad –
valgust täis on päevad,
iga tund on uus ja eht.
Kevad –
inimesed väsind...
Langeb kirsikõie leht.

Kadri Härm Kalmetult

Aaro Pihlak Kurtnast

Raamatu aasta sissejuhatuseks

Metabased on need vaikuseviivud, kui hoiad kinni suu ja paigal keele ning lased raamatu võluilmadel voolata enda sisse. Ei teagi õieti, mis on siis rohkem olemas, kas sina seal oma toas, raamat pihus, või see, mis su silmade kaudu su sisse tulvab. Kõik olemasolu saladused on korraka sinu omad. Sul on tarvis ainult tähti tunda ja osata suu kinni ning silmad lahti hoida! Mitte silmad kinni ja suu lahti, nagu selles teises maiusemängus.

Ellen Hilt

Armsad Hea Lapse sõbrad ja sugulased!

Kui meie toimetus nüüd teile HEAD UUT AASTAT soovib, siis teavad nutikamad kindlasti, et seekord pole tegemist aprillinaljaga: tõepoolest, jürikuus alustab kogu Eestimaa raamatu aasta tähistamist! Meil teiega on kõvasti vedanud, sest

- me oskame lugeda;
- meie keeles on ilmunud palju häid raamatuid ja
- raamatu aasta lõppedeski avaldatakse neid veel ja veel!

Oleme koos Triibu-Liinega virnade viisi teie kirju ja kirjutisi lugenud ja seepärast julgen kinnitada, et teie hulgas on kindla peale MITU TULEVAST KIRJANIKKU, toimetajat, kunstnikku ja teadlast, kelle nimesid hakatakse raamatukaantelt ja ajakirjalehekülgedelt lugema. Täna-homme seda ehk veel ei juhtu, kuid tosina aasta pärast kindlasti. Ja selleks, et teie tulevased teosed oleksid tulevaste lugejate jaoks huvitavad, tasub teil praegu, õpipoistena, muudkui lugeda ja lugeda. Kui aga mõnda teost tasub teie meelest teistelgi lahti lüüa, siis kirjutage sellest meilegi!

Head raamatu aastat, sõbrad!

Leelo Tungal

Ajakiri Hea Laps
ilmub kord kuus,
tellimisindeks on 00552
ISSN 1406-3441

Väljaandja:
Mittetulundusühing "Hea Laps"
Harju 1, 10146 Tallinn
Tel. 631 44 28

"Kadri" on väga ilus raamat!

"Vanasti, kui ma veel väiksem olin ja muinasjuttesse uskusin, mõtlesin vahel, et vanaema on nõid, kes on mind mu päris vanematelt röövunud. Siis tegin ühtelugu salajas tuhat plaani, kuidas ära põgeneda."

See katkend oli Silvia Rannamaa raamatust "Kadri". Lugesin selle raamatu läbi ja olin lausa vaimustatud.

Raamatut kätte võttes mõtlesin ma, et see raamat pole midagi väärt. Selline eelarvamus oli küll kõvasti mööda pandud. Mõne lapse jaoks võib "Kadri" tunduda liiga kurb ja tavaline. Tegelikult on "Kadri" väga ilus raamat, huvitav on lugeda ühe tüdruku probleemide lahendustest. Kadrit aitasid tema paljud abimõtted, kui ta oli kibestunud.

Võib-olla alguses tundus Kadri elu nagu draama, ainult pisarad... Järk-järgult muutus aga Kadri elu paremaks ning raamat palju rõõmsamaks.

Kui soovid teada, milliseid juhtumeid Kadri läbi elas ja millised muutused tema elus hiljem toimusid, siis küsi "Kadrit" raamatukogust – aga võib-olla on see raamat sul juba olemas?

Liiri Oja Tartust

**Tere,
Hea Laps!**

Joonistasin teile Silvia Rannamaa raamatu peategelase Kadri. Seekord joonistasin uue sajandi moodsa Kadri, minu meelest peaks peaks ta praegu selline välja nägema.

Mariliis Palits Märjamaalt

Toimetaja LEELO TUNGAL
Levijuhth BRITTA KORŽETS
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: Steen Tallinna Kaunite Kunstide Kooli
lavastusest "Kolm musketäri" (Foto: Maris Krünvald)

jetil. Seetõttu on oletatud, et hiidjeti ja suurjalg on tegelikult üks ja see sama liik.

Esineb ka teateid tavapärasest erinevatest suurjalgadest. Floridas, Everglade'i soostikus pidavat elutsema eriti halvasti lõhnav suurjalg, keda seetõttu *skunksahviks* hüütakse, ja kelle eripäraks on kolme-, mitte viievarbalised jalajäljed. 1960ndatel aastatel aga nähti Washingtoni osariigis Yakima piirkonnas mitmel korral punasilmselt valge karvaga suurjalga. Ilmselt oli tegu albiinoisendiga.

Sarnaselt jetiga ei ole ühtki suurjalga seni tabada õnnestunud. Küll aga on väidetav suurjalg jäädvustatud filmilindile, mille ehtsuse üle vaieldakse veel tänapäevalgi. 20. oktoobril 1967. aastal märkasid Roger Patterson ja Bob Gimlin Californias Bluff Creeki ääres kõssitavat suurjalga, kes

← Suurjala oletatav jälg.

TABAMATU SUURJALG

Asia kõrgmäestikud ei ole maailmas ainus koht, kus nähakse veidraid inimahve meenutavaid olendeid. Oma jeti leidub ka Põhja-Ameerikas, kus ta Ühendriikide loodeosas kannab nime *suurjalg* ja Kanadas *sasquatch*. Mõlemad on 1,8-3 meetri pikkused ja kaaluvad 320-1100 kilo, kõnnivad kahel jalal ja nende tumedat nahka katab must või tumepruun karv. Ahvilaadsel näol on viltune laup, valgustpeegeldavad silmad, laia lame nina ja huultetu suu. Rindkere on lihaseeline ja võimas, väga pikkadel kätel on jämedad sõrmed ja karvutud peopesad, jalad on jässakad ja tugevad ning saba puudub. Oma nime kohaselt on suurjala jälg 30-55 sentimeetri pikkune ja mõlema jala esivarba all on kaks padjandit täpselt nagu hiid-

Petis või ehtne suurjalg? Kaader Roger Pattersoni filmist.

meeste liginedes püsti kargas ja kahel jalal minema traavis, ise üle öla hirmunult tagasi vaadates. Patterson, kellel oli kaasas 16-millimeetrine filmikaamera, tormas olendile järele, seda jooksu pealt filmides. Võte on vaid mõnikümmend sekundit pikk ja väga hüplev, kuid sellelt võib selgesti näha olendit, kellel on koonusekuju-line pea, tumepruun karv ja ahvilik kehakuju.

Tuntud antropoloog, professor Grover Crantz Washingtoni osariigi ülikoolist, pidas Pattersoni filmi ehtsaks, kuna tema arvates ei oleks ükski suurjalaks maskeeritud inimene suutnud matkida selliseid lihasliigutusi ja ahvlasele iseomast jooksu. Samas on mitmed filmitrikkide asjatundjad väitnud, et Hollywoodis oli avalik saladus, et Bluff Creeki suurjalg oli tegelikult maskeerimisriietuses inimene. Ent kui loodusuurija John Green küsis visuaalefektidele spetsialiseerunud Disney studio ekspertide arvamust, tunnistasid nood, et aastal 1967 ei oleks nemad küll midagi sellist nii veenvalt lavastada suutnud.

Veel üheks tõendiks suurjalgade olemasolu kohta on mõned jalajäljed, mis on sedavõrd selged, et võib isegi eristada varbamustrit. Nii on see näiteks jälgede puhul, mis avastati Oregoni Sinimägedes Tiigrijõe lähedal veidi pärast seda, kui sealkandis oli nähtud üht 2,5 meetri pikkust suurjalga. Taolisi jälgi võltsida oleks tehniliselt äärmiselt raske, ehkki mitte võimatu.

Suurimat kahtlust suurjala suhtes tekitab ehk asjaolu, et teated tema kohta Ühendriikide territooriumil olid väga harvad kuni aastani 1958, mil leitud 40 sentimeetri pikkuste jälgede (mis hiljem osutusid võltsinguks) üle puhkes suur kära ja sellest peale hakati suurjalgu nägema nõnda sageli, et selle taga võib oletada pelka massihüsteeriat. Sama ei saa aga öelda *sasquatchi* puhul, kellega seotud pärimused ulatuvad sajandite taha ja kajastuvad ka Kanada indiaanlaste tarbekunstis. Vanim säilinud *sasquatchi* mask pärineb möödunud sajandi keskpaigast ning vastab vägagi täpselt pealtnägijate kirjeldustele. Põhja-Ameerika lumeinimese olemasolu pole seega kaugeltki ümber lükatud.

Martin Kivimets

Koolimullid

Tunniennustus

• Kas tahad teada, millised klassikaaslased ja õpetajad sul on? Siin all on ained, mille abil saad seda teada. Sul on vaja vaid nimetada OMA ESMAS-PÄEVANE ESIMENE TUND.

VEENE KEEL – sul on üldiselt üksmeelne klass ja sõbralikud õpetajad.

SAKSA KEEL – sul on rahulik, kuid kindlameelne klass, õpetajad on ainult veidi närvilised.

EESTI KEEL – sul on klassis peaaegu kõik tarkpead, ainult et õpetajad on kuidagi lihtsameelsed.

AJALUGU – sinu klass on väga lärmakas, õpetajad aga on väga leebed.

MATEMAATIKA – sul on keskmine klass – õpetajad ja poisid on lärmakad, tüdrukud aga vaiksed.

INGLISE KEEL – sul on väärt klass, kõik on targad ja tasa (v. a. mõni poiss tagapingist).

Aga kui su esimene tund esmaspäevasel päeval on KEHKA, BIOLOOGIA, GEOGRAAFIA, LOODUSÕPETUS, INIMESEÕPETUS

või KIRJANDUS, siis on sinu klass just selline, nagu sa seda ette kujutanud oled.

Järgmine test tõestab sinu üldist tarkust

• Nimeta 5 lemmikõppeainet ja liida nende taga olevad hinded kokku.

Vene keel	3
Matemaatika	5
Geograafia	5
Emakeel	5
Saksa keel	3
Inimeseõpetus	2
Loodusõpetus	3
Ajalugu	5
Kehaline kasvatus	1
Tööõpetus	2
Kirjandus	5

Kui saad kokku 5 – 19, siis oled natuke laisavõitu. Üldised teadmised on lahjalt normaalsed. Pinguta rohkem!

Kui said kokku 20 – 42 punkti, siis oled usin ja tubli õpilane. Sinu teadmised on täitsa tasemel. Jätka samas vaimus!

Liis Lass
Tallinnast

Õnnumistest

1. Kui sa uinud kääraisse tõmbudes, siis on sul palju muresid. Tunned ennast maailmas üksildasena ja tahaksid oma probleeme kellegagi jagada. Ärkvel olles püüa leida leida sõpru, keda võid usaldada. Ole julgem ja enesekindlam!

2. Kui sul on harjumus magada kõhuli, siis oled uhke ja veidi üleoleva suhtumisega. Pöörad kergesti kogu maailmale selja, selle asemel, et olla veidi leebem oma sõprade ja tuttavate vastu. Ära unusta, et keegi pole täiuslik, ka sul endal on puudusi!

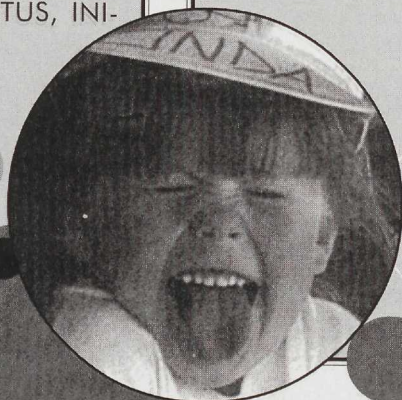
3. Kui uinud kergesti ka selili lebedes, siis oled iseseisev ja kindla loomuga. Tuled endaga toime ega muretse iga tühja-tähja pärast. Ära ainult lase oma enesekindlusel kõigele ülalt alla vaadata!

4. Kui sulle meeldib magada, käsi põse all, siis jätad ka ärkvel olles endast rahuliku ja ennast valitseva inimese mulje. Ainuke oht seisneb selles, et sa ei märka enda kõrval olevate sõprade muresid ja võid paista nendele ükskõiksenä.

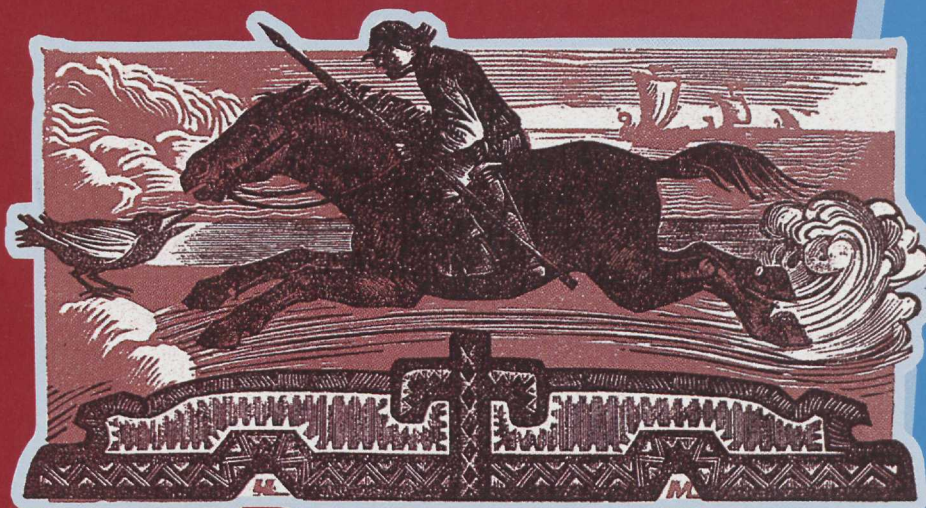
5. Kui sa uinud, käed-jalad laiali, siis oled suur vabadusearmastaja. Sellisena hindavad sind paljud sõbrad, kuid neile valmistab meeolehärmi see, et oma vabadust kalliks pidades püüad mööda hiilida kõigist kohustus-test.

6. Kui heidad uinudes paremale küljele, siis oled sõbraliku ja rahumeelse loomuga. Oskad hoida nii enda kui teiste närve. Vahel kaldud siiski pealiskaudsusse, sest sulle ei meeldi eriti pikalt ette mõelda ega ka tehtud kahetseda.

Virge Tallinnast

RAAMAT ON KUNSTITEOS

Eesti raamatu aasta alguse puhul tasub meenutada üht kaunist teost, mille sünd kuulub samuti raamatuaasta raamesse – ainult et see aasta kulges siis, kui sinu vanaema oli õige väike või polnud ehk veel sündinudki.

Eesti Kirjanduse Selts võttis nõuks 1935. aastal välja anda Friedrich Reinhold Kreutzwaldi poolt kirja pandud rahvuseepose "Kalevipoeg" uuustrükk. Aasta varem avaldatud üleskutsele eepose illustreerimiseks vastas 11 kunstnikku, teiste hulgas ka Kristjan Raud ja Hando Mugasto. Kristjan Raua suurepärasest Kalevipoja-ainelistest töödest oleme kõnelnud varemgi, kuid tollane žürii leidis, et suuremahulise teose jaoks ei piisanud Raua illustatsioonidest, ning kuna vanameistri terviski polnud kõige parem, siis tehti ettepanek veel ka Hando Mugastole, kelle peeti tollaste raamatuillustraatorite hulgas üheks silmapaistvamaks.

Mugasto kahtles, kas võtta ettepanekut vastu, sest töö oli väga mahukas ja kiireloomuline, kuid samas ei saanud seda teha ülepeakaela, ajalugu ja etnograafiat põhjalikult tundmata. Kunstnik asus innukalt uurima Tartu ülikooli arheoloogiakabineti varasid – sõlgi, sõrmuseid, keraamikat ja relvi kaunistavaid ornamente. Suureks abiks olid talle Eesti Rahva Muuseumi kogud: vöö- ja põletiskirjad, tikandid, puunikerdused...

Hando Mugasto osaks jäi "Kalevipojale" päisliistude (iga loo ees olevate puugravüüride), initsiaalide (esitähelustuste) ja vinjettide tegemine. Kunstniku eesmärgiks oli luua terviklikult ja kaunilt komponeeritud raamat, ning igal detailil oli tema jaoks väga suur tähendus. Eriliselt piduliku õhustiku loomiseks kasutas Mugasto värvilist puugravüüre, mida trükiti punakaspruuni ja musta tooniga.

Mugasto töö eeposega kestis ka siis, kui teos oli juba trükikojas: arvutiaega ei osatud tollal veel ettegi aimata ning kõik teosed laoti tähthaaval käsitsi valmis. Arvatakse, et Mugasto tehtud "Kalevipoja" makett oli üks esimesi tänapäevases mõttes makette meie raamatutrükkimise ajaloos, igatahes on teada, et kuna täheruume ei osatud täpselt ette arvata, siis pidi Mugasto osa vinjette valmistama veel raamatu ladumise käigus.

"Kalevipoja" iluväljaande eriti luksuslikud eksemplarid said Ed. Taska nahkehistöökojas hinnalise kõite. Raamatu tegemise puhul oli kõik läbi mõeldud – ka paks ja kreemikas toonis paber.

"Kalevipoja" 1935. aasta väljaanne sai auhinna nii Eesti Raamatu-fondilt kui ka Pariisi 1937. a. maailmanäitusel, kus Kristjan Raua ja Hando Mugasto ühistöö sai kõrgeima autasu – Grand Prix.

Kui sulle juhtub see raamat pihku, siis vaata teda hoolega. Ka raamat võib olla kunstiteos!

Tere, loom!

Tere, Triibu-Liine!

Siin on minu koera andmed

NIMI: Profy
HÜÜDNIMI: Täpi
VANUS: 8 kuud
TÕUG: segavereline taks
PIKKUS: 63 cm
SABA PIKKUS: 27 cm
LEMMIKTOIT: liha ja kuivtoit
LEMMIKJOOK: vesi
HALVIM MINUS: olen natuke arglik ja söön vähe
PARIM MINUS: olen hästi-hästi sõbralik
SOOV FÄNNIDELE: Olge sõbralikud nagu mina!

Lilian Saks Tartust

Tere, Hea Laps!

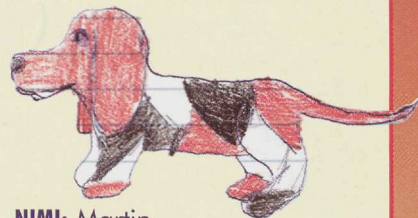
Kui loen Hea Lapse loomalehekülge, ronib kass mulle alati sülele ja hakkab näuguma. Arvan, et ta tahab ka Teie ajakirja pääseda.

NIMI: Pušok
VANUS: 1,5 a.
KAAL: 6 kg
SABA PIKKUS: 28 cm
KÜÜNED: 1,5 cm
LEMMIKTOIT: räimekala
LEMMIKMÄNG: jalgpall

Olga Ložkina Tallinna Ümera põhikoolist

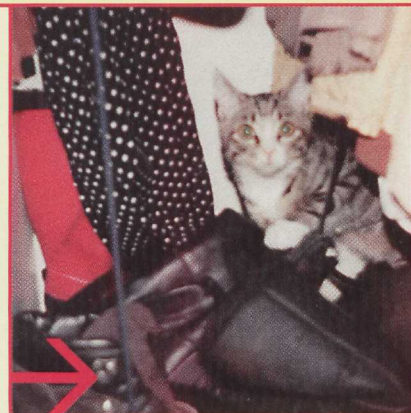
Tere, Hea Laps!

Ma kirjutan oma koerast.

NIMI: Martin
VANUS: 5 a.
HUVID: jooksmine
SÕBRAD: Dolli jt isased koerad
LEMMIKTOIT: kõik, mida pakutakse
LEMMIKJOOK: vesi
HARJUMUSED: haukumine
SOOV: Olge kõik sama tublid kui mina!

Kristel Laide Tallinnast

Siin pildil on meie perekass, kes istub riidekapis.

NIMI: Maasikas
HÜÜDNIMED: Maasu, Kissa, Kurnäu
SÜNNIAEG: 23. august 1999
TÕUG: hõbetäpiline britlane ehk lühikarvaline
VÄRVUS: hall mustade triipude ja täppidega
HARRASTUSED: magamine, mängimine, müramine, ronimine
LEMMIKSÖÖGID: Whiskassi kassitoit, juust ja kala
LEMMIKJOOGID: vesi, piim
HALVIM MINUS: vahel küünistan ja hammustan
PARIM MINUS: hoolitsen enda eest, pesen ennast ja nurrun
SÕBRAD: Raimo, Raija, Henrik, ema, isa, Enela ja Christoffer
SOOV FÄNNIDELE: Võtke endale kass!
 Ta on lõbus ja südamluk ning hämmastavalt enesekindel.

Kirja pani Raija Heikkilä Tallinnast

Bonjour, Triibu-Liin!

Saadan Sulle oma koera ankeedi.

NIMI: Muki
HÜÜDNIMED: Muki-Mukser, Mukinski
VANUS: 9 a.
TÕUG: keskmine spits
SÕBRAD: Tuki ja mina (Maria)
HARRASTUSED: saba liputamise, kasside tagaajamine
LEMMIKTOIT: muna ja porgand
LEMMIKJOOK: vesi
SUURIM PLUSS: olen väike ja imenunnu!
SUURIM MIINUS: kui enda sõrmest hoolid, ära mind lõua alt silita
NAISIDEAAL: sileda karvaga kolli
IIDOL: Leonardo DiCaprio
SOOV FÄNNIDELE: Käige õues öösel – siis on kasside hooaeg!

Maria Terras Tallinnast.
 Pildi joonistas Taavi Terras.

Tere, loom!

Tere, Hea Laps!

Saadan teile oma jänese ankeedi.

NIMI: Villu

VANUS: umbes 7 kuud

TÕUG: pikakarvaline kodujänes

KAAL: 3 kg

VÄRVUS: hallikassinine

LEMMIKTOIT: leib, punapeet

ja hein

HARRASTUSED: pajukeppi

närvida, nägu pesta

PARIM SÕBER: kassipoeg Pätu

PARIM MINUS: ei hammusta

ega küünista

HALVIM MINUS: ei oska öeldagi

SOOVITUS: Ärge küünistage, siis saate maas joosta!

Lys Soppe Ida-Virumaalt
Liimala külast

**SAAGEM
TUTTAVAKS,
SÕBRAD JA SUGULASED!**

Minu koer

NIMI: Kudi

TÕUG: krants

VÄRVUS: mustavalgekirju

SÜNNIAEG: 30. august 1992

MEELDIB: kui talle pai tehakse

EI MEELDI: kui kass tema

kausist sööb

PARIM MINUS: kaitsen

oma peremeest

HALVIM MINUS: vahel olen

võõraste vastu kuri ja

võin hammustada.

NIMI: Elina Kann

SÜNNIPÄEV: 3. 05
1989

HUVIALAD: tennis,
uisutamine

LEMMIKBÄND:

Backstreet Boys

LEMMIKLAULJA: Britney Spears

LEMMIKTUND: kehaline,

kunstiõpetus

KODULOOM: koer,

hamster, kalad

KODU: Koskla 2- 34,

Tallinn 10615

NIMI: Elo Eilonen

SÜNNIPÄEV: 19. mai 1988

KOOL: Tartu Descartes'i lütseum

HUVIALAD: kleepsude,

markide, postkaartide

kogumine, klaver,

aeroobika

LEMMIKRAAMAT: "Vennad

Lõvisüdamed",

"Röövlitütar Ronja",

"Agu Sihvka annab aru",

"Jänesepeog,

kes luuletas"

LEMMIKBÄND: TLC,

Spice Girls,

Five ja Scub 7.

LEMMIKLAULJA: Eda -Ines Etti,

Emma Bunton, Geri Hallivell,

Maiken ja Tanel Padar

LEMMIKVÄRV: must, roosa

LEMMIKLOOM: hamster,

tšintšilja

UNISTUSTE ELUKUTSE: moelooja

Hei, Triibu-Liine!

Siin on minu hamstri andmed.

NIMI: Hammy-Kiky

HÜÜDNIMI: Kiku, Hammas

SÜNNIAEG: august 1999

TÕUG: angoora hamster

SUGU: mees

VÄRVUS: valge

PIKKUS: 10 cm

LAIUS: 3 cm

LEMMIKTOIT: kuivatatud

juurviljad

LEMMIKJOOK: vesi

HARJUMUSED: mööda puuri

ronimine

HALVIM MINUS: hammustan

PARIM MINUS: olen armas,

kui magan

SOOV FÄNNIDELE: Ärge teisi

hammustage, muidu

ei saa pähkli!

Kairi Kübarsepp Rakverest

Siin on minu hamstri ankeet.

NIMI: Triibu-Nukku

HÜÜDNIMED: Tripsu, Tips, pall,

karvapall, hamsu,

räpakotikene

VANUS: 1,5 a

TÕUG: süüria hamster

PIKKUS: 15 cm

SABA PIKKUS: 1 cm

SUGU: isane

VÄRVUS: hall, pruun,

must-valge

ARMSAIM ASI: pesa, jooksuratas

PARIM MINUS: olen nunnu

HALVIM MINUS: eri püsi

eriti paigal

SUURIM REKORD: püsisin

peaaegu

3 min. järjest paigal

VIHKAN: kui mind

väntsutatakse või une pealt

üles aetakse

SOOV FÄNNIDELE: Kui näete

kassi, siis hoidke hooldaja

ligi ja mängige julget

hamstrit!

Elo Eilonen Tartust

Salmik, salmik, vaata ette!

Saadan Teile
mõned salmid.

Ela ilmas kui lind,
pea meeles ka mind
ja linnuna lendama
lase ka mind!

Tuhat lille kingin sulle,
ütlen: "Ole sõbraks mulle!"

Kasvagu peenral Sul roosipuud
ja poisid Sulle vahel ehk andku ka suud!

Kasvagu peenral Sul punased roosid
ja toodagu Sulle need roosid ka hauale!

Ole ikka virk ja kraps.,
üle linna tubli laps!

Kristel Laide Tallinnast

Tere, Triibu-Liine!
Need salmid leidsin
oma õe salmikust.

Las lendab aeg, las tiksud kell,
las keerleb kõik kui karussell.
On elu selleks küllalt pikk,
et saaksid olla õnnelik.

Tasa sulg paberil liigub,
tasa armastus südames kiigub.
Veel tasemalt palun ma Sind:
ära iialgi unusta mind!

Kapis oli tassike,
tassi peal oli kassike.

Sõpru saada on lihtne
aga sõber olla on raske.

Ole sõbraks minule,
mina sõbraks Sinule.

Oks on ilus,
vits on valus,
ilus poiss on
elu alus.

Kirjutaksin salmi –
sõnu ei ole.

Sooviksin õnne,
kuid endalgi pole.
Kingiksin lilli,
kuid närbuvad need,
tuleksin ise,
kuid pikk on tee.

Joonistan pildi,
sest jäädav on see.

Ära kohta võorast rõõmu
noruspäi,
ära võorast valust tummalt
mööda käi!

Liina Noormets Kiili koolist

Salmikuvärsse
Heale Lapsele.

Kolm sõna Sulle:
ole sõbraks mulle!

Närtsigu lilled ja närtsigu puud,
vaikigu lauljate lindude suud,
kustugu päikese viimane sära –
Sind ei unusta iialgi ära!

Viimane salm,
viimased read –
sellega mind
meeles Sa pead!

Kaisa Tilga Tartust

Tere, Hea Laps!
Minu salmikud
on sellised salmid.

El huvita mind koolipink,
vaid suudlused ja lillekimp!

Noore poisi armastus
on kui koerahammustus,
sulab puha vae sees
nagu lumi päikse käes.

Ela ainult ühele,
kahele jää vahele!

Kui armastad ühte,
siis vihka teist,
ja kolmas löö maha –
nii lahti saad neist!

Igas päevas peitugu
õnnekilluke,
igas hetkes leidugu
rõõmgi imetilluke!

Anne Kallaste Moostest

Tere, Flandria!

Flaamlased armastavad kõike seda, mis teeb elu elamisväärseks. Tõeline flaamlane naudib rikkalikku toidulauda, peab lugu heast õllest ja veinist ning on erinevalt oma põhjanaabrast hollandlasest äärmiselt heldekäeline ja külalislahke.

Flandrias kui maailmakaubanduse keskpunktis õpiti esimesena tundma kõikvõimalikke eksotilisi tooteid nagu kartulid, tomatid ja šokolaad, kõikisugu maitseained ja võrtsid jõudsid siia juba 16. sajandil. Juurviljad nagu spargel, rooskapsas ehk brüsseli kapsas, sigur, hernes, aedsalat ja porgand aretati välja justnimelt Flandrias. Kui Isabella, suure Habsburgi imperaatori Charles V õde sai 1515 aastal Taani kuningannaks, hakkas ta peagi flaami maitsevatest köögiviljadest puudust tundma ja tõi varsti flaami rikkaliku köögiviljatraditsiooni ka Skandiinaaviasse.

Belgia köögi kohta öeldakse tabavalt, et sellel on Prantsuse kvaliteet ja Saksa kvantiteet. Flaamlased söövad sama palju kui sakslased ja sama maitsevalt kui prantslased. Süüakse palju kala, paljud flaami traditsioonilised kalad on valmistatud heeringast, kevadel on eriliseks delikatessiks toores heeringas. Flaamlased söövad

MIDA FLAAMLASED SÖÖVAD?

ka palju angerjat, üks tuntumaid traditsioonilisi kalatüüpe on *paling in 't groen* – angerjas rohelistes kastmes. Flaami köögis on Prantsuse mõju tunda silmatorkavalt laias kastmete valikus, ehkki Flaami variandis prantsuse kastmed on toitvamad kui prantsuse variandis prantsuse kastmed. Mai- ja juunikuus süüakse palju kõikvõimalikke valgest sparglist valmistatud roogasid, valget sparglit nimetavad flaamlased valgeks kullaks – mitte et nad seda ekspordiks, vaid selle suurepärase maitse tõttu. Traditsiooniliselt serveeritakse sparglit sulatatud võiga üle valatult, sinna juurde käib kõvaks keedetud viilutatud muna ja singiviil. Tüüpilised Flaami road on ka tomatid krevettidega, küülikuliha kuivatatud ploomidega, Flaami ühepajatoit ja Genti vormiroog kala või kanaga.

Pühapäevahommikuti, mil poed on suletud, on flaamlastel kombeks jalutada lähimasse pagaripoodi, kus on võimalik valida igasuguste saiakeste ja koogikeste vahel. Igas heas pagari-

poekes on müügil kindlasti 15 erinevat sorti leiba – flaamlane ei osta leiba kunagi supermarketist, kus on palju kessem leivavalik, vaid ikka kodulähedasest pagaripoest. Muide, Antwerpeni pagari küpsetisevalik on erinev tema Brugge ametivenna omast, kohalikud traditsioonid on au sees, iga pagar teeb oma saiad-leivad vana hea kohaliku kombe järgi.

Belgia šokolaad on kuulus üle Euroopa, ja kui prantslane või sakslane Belgiast naaseb, on tal tingimata kaasas ka kenake hulk šokolaadi. Ei ole hoopiski liialdus öelda, et parim flaami šokolaad on põrgulikult hea ja söltuvust tekitav ja seda peaks müüdma koos tervishoiuministeeriumi vastava hoiatusega.

Muidugi ei maksa nüüd arvata, nagu sööksid flaamlased üksnes oma traditsioonilisi rahvusroogi. Nad söövad isukalt ka spagette ja suppi, kartuleid, riisi ning sealihaga. Hommikuti enne kooliminekut kröbistavad flaami lapsed nagu eesti lapsedki maiskröbinaid piimaga. Flaamlaste lemmikmagustoiduks on aga puding ja kõikisugu suurepäraseid küpsetised, mõnda neist saate ka ise proovida – retsept on siinsamas. Hääd isu!

Ilvi Liive

FLAAMI KÜPSETIS

Koostisained

- 150 g võid
- 300 g jahu
- 25 g pärm

- 200 g suhkrut
- 3 muna
- näputäis soola
- 1 klaas õlut
- 1 teelusikatäis kaneeli
- ühe apelsini peenekshakitud koor
- 20 g võid
- moosi või marmelaadi

Valmistamine

Mikseris segada kokku või, munad, suhkur, sool, õlu, kaneel ja apelsinikoor. Seejärel lisada jahu ja vedeldatud pärm. Hästi läbi segada.

Koogivorm määrada võiga ja puitata üle jahuga, segu valada vormi sisse ja panna ahju. Küpsetada keskmise kuumuse juures eelnevalt soojendatud ahjus 45 min.

Kui kook on jahtunud, lõigata see kaheks kihiks ja määrada kihtide vahele moosi või marmelaadi.

Väike kummitus

Elas kord kummitus, kelle nimi oli Albert. Albert oli valge ja tal olid mustad silmad ning punakas suu. Ta oli heasüdamlik väike kummitus, kuid kõige rohkem tahtis ta selgeks saada hirmutamist, sest ta ei osanud kollitada.

Albert oskas hästi lennata, kuid mis kasu on lendamisest, kui kollitada ei oska! Kummitus elas oma kambaga uppunud laevas, mida kutsuti tondilaevaks. Albertile meeldis seal väga. Kuid ühel päeval tehti otsus, et kes hirmutada ei oska, peab laevalt lahkuma, ning Albert oli ainus, kes seda ei osanud.

Nii asuski Albert hommikul teele. Kõik olid kurvad, et väike kummitus peab lahkuma, kuid mis teha! Albert läks üksi ja mahajäetuna kolama linna, kus ta oli sada aastat tagasi olnud. Kummituse ehmatuses oli ta ei leidnud poodigi üles. Albert majad on ümmargused ja nende aknad kolmnurksed ning miks inimesed käivad imelikult riides. Miks poodides ei müüda häid toite; miks lapsed ei käi koolis ega lasteaias; miks enam ei ole parke, puid ja põõsaid ning miks autosid on nii palju?

Lõpuks oli ta väga väsinud ja läks ühe ümmarguse maja korterisse, kus elasid lapsed. Laste nimed olid Maali, Kleebi ja Lõika, kuna nende ema oli kunstikooli õpetaja. Kui tüdrukud esimest korda kummitust nägid, ehmusid nad väga, kuid pärast ei kartnud nad enam. Albert rääkis lastele, miks ta seal on, ja nad lubasid teda tondilaeva tagasi aidata.

Järgmisel päeval hakkasid lapsed ehitama mänguasjadest masinat, millega teisi kummitusi kummitada. Varsti oli masin valmis ja nad asusid teele. Tee tundus pikk, sest Albert oskas lennata, kuid lapsed mitte.

Tondilaevani jõudes panid nad masina käima. Teised tondid ehmusid, sest nad ei osanud Alberti tulekut oodata. Siis said ka teised tondid aru, et Albert oskab küll hirmutada. Tondid võtsid Alberti laeva tagasi, sest too oli kummitamise selgeks saanud. Nüüd oli ta ka lendamist ja kummitamist ühekorraga proovinud. Albert saatis tüdrukud koju ja lubas neil ka kummitamas käia, sest nüüd oskasid tüdrukud ju ka lennata. Albertist endast sai aga peakummitus, kes hakkas ise kollitamismasinaid meisterdama ja tegi seda veel kahe sajandi jagu.

Lonny Tõnov Tallinna Kristiine lasteaed-alkoolist

seal kõik teisiti – mõtles, et miks

majad on ümmargused ja nende aknad kolmnurksed ning

miks inimesed käivad imelikult riides. Miks poodides ei müüda

häid toite; miks lapsed ei käi koolis ega lasteaias; miks enam ei ole

parke, puid ja põõsaid ning miks autosid on nii palju?

Lõpuks oli ta väga väsinud ja läks ühe ümmarguse maja

korterisse, kus elasid lapsed. Laste nimed olid Maali, Kleebi ja Lõika,

kuna nende ema oli kunstikooli õpetaja. Kui tüdrukud esimest korda

kummitust nägid, ehmusid nad väga, kuid pärast ei kartnud nad enam.

Albert rääkis lastele, miks ta seal on, ja nad lubasid teda tondilaeva tagasi aidata.

Järgmisel päeval hakkasid lapsed ehitama mänguasjadest masinat,

millega teisi kummitusi kummitada. Varsti oli masin valmis ja nad

asusid teele. Tee tundus pikk, sest Albert oskas lennata, kuid lapsed

mitte.

Tondilaevani jõudes panid nad masina käima. Teised tondid ehmusid,

sest nad ei osanud Alberti tulekut oodata. Siis said ka teised tondid

aru, et Albert oskab küll hirmutada. Tondid võtsid Alberti laeva tagasi,

sest too oli kummitamise selgeks saanud. Nüüd oli ta ka lendamist ja

kummitamist ühekorraga proovinud. Albert saatis tüdrukud koju ja

lubas neil ka kummitamas käia, sest nüüd oskasid tüdrukud ju ka

lennata. Albertist endast sai aga peakummitus, kes hakkas ise kollitamis-

masinaid meisterdama ja tegi seda veel kahe sajandi jagu.

Leelo Tungal

Kummituse kaisukaru

Elasid kord kolm väikest kummitust – Kummi, Õudu ja Hirmo. Kummi ja Õudu olid juba üpris suured kollineid – nad kandsid minikummituslinu, värvisid salaja huuli ja ripsmeid ning kummitasid peamiselt inglise keeles. Ega nad palju peenemaid sõnu teadnud – aga “hau aa juu”, “jess ai duu”, “lets göu” ja “okei” ajasid ka asja ära. Hirmo oli aga – vastupidiselt oma nimele – hella südamega kummitusepoiss, kes ei löönud lapsi lõngagagi ega teinud kärbselegi liiga. Kummitamas käis ta harva – ainult mardri-, kadri- ja karnevalipäevadel – siis, kui inimlasteki endale naljakad ürbid selga tõmbasid.

Hirmo nimelt kartis inimesi ja uuris kalmistul või ristteel kummitamise asemel parema meelega nõiaaraamatuid. Inimeste eluviisid olid tema meelest õudust tekitavad ja isegi telesaateid ei julgenud ta enne uinumist vaadata. Eriti pärast seda, kui näidati, kuidas üks poiss oma kaisukarul pea otsast lõikas – Hirmol oli just samasugune karu, kelle ta igal õhtul kaissu võttis, ja seni oli karumõmm teda kaitsnud kõigi kurjade olevuste ning hirmsate unenägude eest. Nüüd peitis ta uinudes kaisukaru padja alla, et mõni päris-poiss mõmmit juhtumisi nähes talle kääre sisse ei lööks. Oi, kuidas väike kummitus pelgas kohtumist inimlastega!

Kummi ja õudu pilkasid väikevenda: “Memmekas! Mammakas! Karu kaisutamise asemel võiksid mõnele poisile kõhu-ussid ja tüdrukule soolatuuka nina otsa nõiduda – siis oleks nalja nabani!”

Aga Hirmo meelest polnud kõhu-ussid ja soolatüükad üldse naljakad, vaid hoopis vastikud. Pikapeale hakkasid ka kummitusema ja kummitusisa Hirmo pärast hirmu tundma – et mis sest poisist küll saab, kui ta ei oska tänapäeva maailmas kuidagi toime tulla: ei kummita, ei kollita, ei varasta ega valeta...

Pärast pikka arupidamist otsustas isa, et Hirmo-poiss tuleb vägisi kummitama viia. "Raske koolitades, kerge kollitades!" sõnas kummitusisa tähendusrikkalt ning viis pojakese proovitööle väga ohtlikku paika – kuulsa korravalvuri kodusse. See mees oli hakkama saanud nii paljude isevärki tegudega, et inimeste seas liikus kuulujutt, et tema kodus kummitab, kohe hullupööra kummitab. Ja kui inimesed nii kinnitasid, siis pidasid tondid tõepoolest vajalikuks aeg-ajalt korravalvuri akende taga konte kolistada või korstnas hundi häälega ulguda. See oli ohtlik tegu, sest kuuldavasti leidis korravalvuri lauasahhtlis hõbekuule – need aga võivad tontidele saatuslikuks saada...

Hirmo pani isa käsul töö-öölina ümber, lausus lennutõusmise võlusõna ja oligi kohe koos isaga korravalvuri akna taga.

"Punkt üks – südantlõhestav ulgumine!" kamandas isa. Hirmo ajas oma papa eeskujul suu torru, ja see ulgumine, mille nad kahel häälel kuuldavale tõid, oleks vist julgeima lõvigi südame lõhestanud. Kuid korravalvur kikitask vaid korraks kõrvu ja haigutas... Ei mõjunud talle ka kooljakontidega kolistamine ega prantsuse kollidelt õpitud hirmutamishüüd: "Ma zöö-öö zu ää-ää!", mille peale Hirmo isa oli selline meister, et oma häält kuulates tõusid tahtmatult tal endalgi kuklakarvad püsti. Hirmol võttis "zöömise" hüüd jalad võdisema.

Midagi pidi siiski tundma ka kartmatu korravalvur, sest ta võttis lauasahhtlist püstoli ja kontrollis, kas see on laetud... Siis pani mees relva tagasi, sest riburada tulid ta pisikesed lapsed isale head ööd ütlemas. Korravalvur saatis kogu pere magama – nii põngerjad kui nende nukunäolise ema, ning tegi endagi voodi üles. Aga süngi ei läinud ta enne, kui oli kõik ukсед-aknad üle kontrollinud – kummitused hoidsid vaeu naerukihinat tagasi, sest nemad oskavad end ju hetkega nähtamatuks muuta. Ja ka millimeetrise kardinaprao vahelt nägid nad selgesti, kuidas korravalvur pani ööriided selga ning tegi taas veel ühe uurimiskäigu. Siis vajutas ta nupule seinal ning nupu kõrval olev lillemaal nihkus kõrvale. Nähtavale tuli raudkapp. Korravalvur vajutas koodiluku klahvidele ning kapiuks avanes.

Kummitused pidasid hinge kinni: mida see kartmatu mees küll raudkapis peidab: kas kulda, salarelvi või midagi muud?

Korravalvur poetas midagi pidžaamajaki põue ja sulges hoolikalt peidiku. Siis läks ta voodisse ja võttis põuest... võttis põuest... pruuni kulunud kaisukaru! Karu oli enam-vähem samasugune nagu Hirmo mõmmi, ainult et ühe silma asemel oli tal suur must nõop. Tegemist oli ikkagi korravalvuri karuga, kelle elus oli nii

mõndagi ette tulnud! Võib-olla oli karumõmm mehele liiga sageli vana asja meelde tuletanud? Lgatahes võis taibata, et ilma selle karuta ei läinud vapper mees ei luurele ega unemaale.

"Mnjah!" lausus kummitusisa kuivalt. "Mis me siin ikka passime – emal meid kodus tarvis!"

Hirmo vaatas kodus oma mõmmit ning leidis, et kui tal on selline seltsiline, siis pole mõtet kedagi ega midagi karta. Kummitamisest polnud poiss sellegi poolest vaimustuses, aga üks ta viisakuse pärast ikka veidike mõnel pöönin-gul või paaris keldris ikka tembutas ka. Sestpeale ei hurjutanud vanemad ega ka õed Hirmot kaisukaru pidamise pärast. Nad taipasid, et üks igal mehel või oma väikesi veidrusi olla. Teinekord tulevad need ju elus kasukski!

Heiki Vilep

Kaisukaru

Kallel oli kaisukaru,
sinine kui taevas.

Värvus oligi vist ainus,
mis ses asjas vaevas.

Karusid ja inimesi
siniseid ju pole,
sinisena ringi käia
oleks kole-kole.

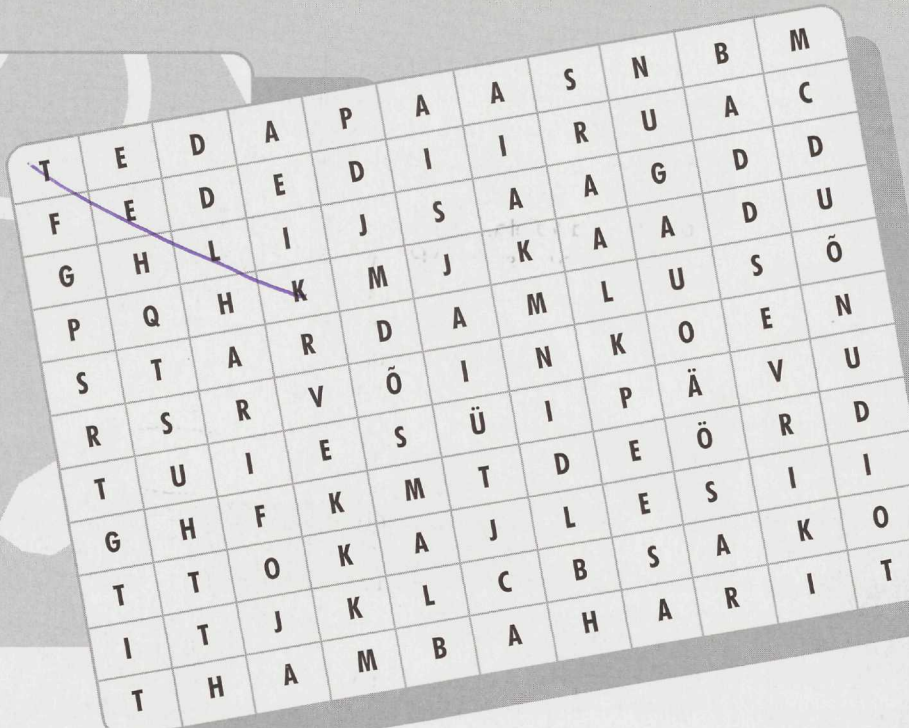
Kaisukarul oli siiski
südant sees, ja oidu,
mida kõigil inimestel
kaugeltki ei leidu.

Õhtuti, kui und ei tulnud,
taevavärvi karu
Kalle muredest ja mõttest
ainsana sai aru.

Peeter matkal

Peeter hakkas matkale minema, hundujuht oli talle andnud varustuse nimekirja. See nägi välja nii:

Aita Peetril leida kõik matkaks vajalik (14 eset).

Täna saad meisterdada endale väikese paadi, mis ise sõitma hakkab.

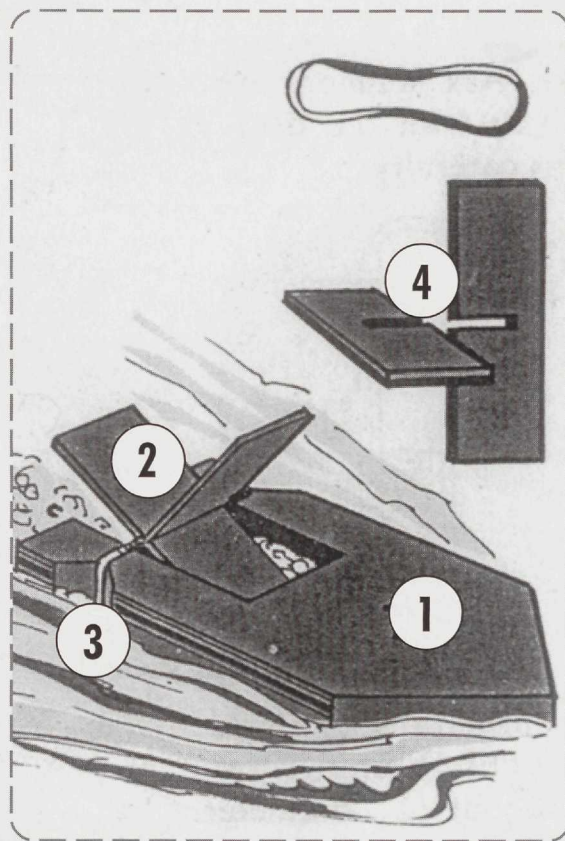
Sul läheb vaja:

- vineeri laeva kere jaoks
- jäätisepulka vesiratta jaoks
- rõngaskummi

Tee nii!

1. Sae välja laeva kere nagu joonisel on näidatud.
2. Lõika või sae välja vesiratta koht.
3. Tee noaga paar sakkii laeva kere külgedele, et kumm maha ei libiseks.
4. Vesiratta võid valmistada näiteks laiast jäätisepulgast. Ühenda jäätisepulgad omavahel, nagu on näidatud joonisel 4.

Lõpuks pane kumm vesiratta külge ja vesiratas laeva kere külge. Sõitma hakkab laev siis, kui oled vesiratta kummi pingule keeranud. Nüüd jookse õue ja proovi järele!

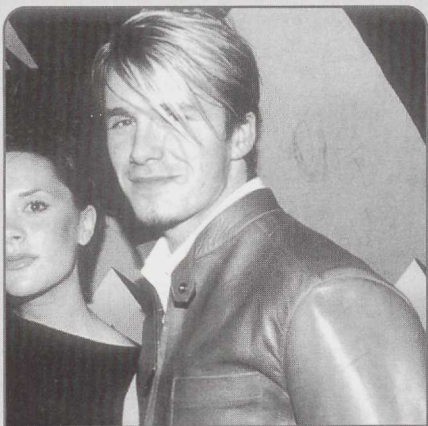
SALANURK

- Eelmise salakirja vastus oli:
HEAD KOOLIVAHEAEGA!

Mõistatuse vastused saada toimetusse märgusõnaga "OLE VALMIS!"

OLE VALMIS!

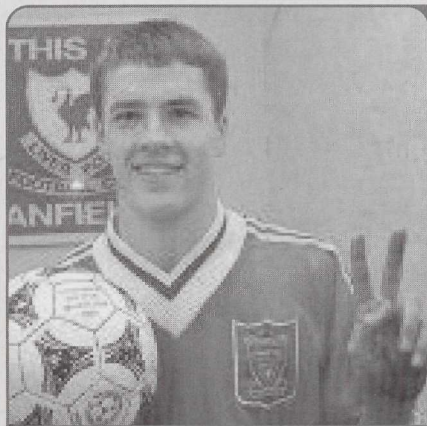

DAVID ROBERT JOSEPH BECHAM

sündinud: 2. mail 1975, Londonis
pikkus: 1,78 m
meeskond: Manchester United
number: 7

David on keskmängija, kelle osava mängu ja tabavate löökide ees vastased hirmu tunnevad. Üheks parimaks Inglise jalgpalluriks on ta saanud tänu amatöörjalgpalluritest isale ja vanaisale, kes Davidit juba pisikesena mängima õpetasid ja õhutasid. Esimese värava lõi David 11 aastasel Old Traffordis ja teenis sellega parima jalgpalluri tiitli omaealiste seas. '87. aastal oli David juba professionaalide seas väljakul, kuid mitte mängijana, vaid hoopiski... meeskonna maskotina. '91. aastal tunnustati Becham juba professionaalseks mängijaks ja ta sai lepingu juuniorina Manchester Unitedis. Järgmisel aastal oli ta juba üks Unitedi "kuulsast viisikust" – lisaks Davidile kuulusid sinna andekad juuniorid Paul Scholes, Nicky Butt, Gary ja Philp Neville. '94. aasta novembris lõi ta oma esimese värava seeniorina. 17. august 1996. a. oli päev, mil David lõi "imevärava", mida nii mõnedki mängijad siiani kadestavad ja mis "päästis" Davidi varumängija seisusest. Mängu lõpuni oli jäänud 3 minutit, seis oli Unitedi kasuks 2 : 0, kui pall löödi Davidile. David võttis riski ja lõi palli paremalt keskjoonelt (u.50 m), pall lendas üle väravavahi pea võrku!

1997. aastast on David olnud kollase pressi lemmikuks – seda tänu oma sõprusele kuulsa Posh Spice'i Victoria Adamsiga. Märtsis '99 sündis nende poeg Brooklyn Joseph ja sama aasta suvel nad abiellusid.

MICHAEL OWEN

sündinud: 14. detsembril 1979 Chesteris
pikkus: 1,76 m
meeskond: Liverpool
number: 10

Kirg jalgpalli vastu on Michaelil juba kaasa sündinud. Michael sündis nimelt samal päeval, kui tema isa, Terry Owen, mängis oma viimase mängu profiliigas. Juba 11 aastasel lõi Michael isa isiklikku rekordit – 70 väravat – põhikoolide vahelistel mängudel 79 väravaga. Kuigi Michael oli veel liiga noor, et isegi juuniorite hulgas tegutseda, hakkasid paljud meeskonnad imelapse vastu huvi tundma. Ning vaatamata sellele, et Michael oli veendunud Evertoni fänn, ei pidanud ta survele vastu ja sõlmis lepingu hoopiski Liverpooliga. Treenides endast suuremate ja kogenumate hulgas, arenes Michael väga kiiresti. Siiani on tema käes Inglismaa rekordid alla 15-, 17- ja 21-aastaste liigas. Liverpooli juhid mõistsid, et nad on leidnud väga haruldase mängija ja sõlmisid Michaeliga profiilepingu. Nii mõnedki kadedad meeskonna kaaslased ennustasid Michaelile kiiret läbipõlemist – oli ta ju kõigest 17-aastane. Ent kui Michael viiel World Cupi mängul varumängijana 11 väravat lõi, mõisteti, et tegemist on jalgpalligeeniusega. Siiski kaalutles Liverpooli omanik Roy Evans pikalt, enne kui Michaeli põhimängijaks võttis. Michael on end tõestanud, lüües enamikel mängudel vähemalt ühe värava. Leping Liverpooliga kestab 2005. aastani – võib-olla hakkab Michael alates 2006. aastast oma vanas lemmikmeeskonnas mängima.

Innar Mägi

Marit ja Kristiina kogusid loomade TOP-viisi – siin nad on!

Suurbritannia populaarseimad kalanimed on

1. Jaws
2. Goldie
3. Fred
4. Tom
5. Bubbles

Inglased on pannud oma armsatele loomadele nimesid kuulsuste järgi. Ehk on huvitav teada ka nende lemmikloomade top-viit?

1. Elton John (koer)
2. Elvis Presley (hamster)
3. Bill Clinton (koer)
4. Emma Bunton (lehm)
5. Kevin BSB (hobune)

TERE, TRIIBU-LIINE JA TEISED!

Meie loomaarmastajate klubi sai alguse 1998. a. lõpus, kui me avastasime endis ühise huvi – loomad ja nende kaitsmine. Meie eesmärk on kaitsta kodutuid loomi ja tutvuda (kirjanduse kaudu) kõigega, mis loomadega seotud. Meie klubis on 10 last ja meil on ka kodused ülesanded.

MEIE ADDRESS ON
LAK-klubi

Ümera 12 - 74, Tallinn 13817.
NB! Kõik huvilised võivad kirjutada meile ka meili-aadressil: roosihelin@hotmail.com

Siin on teile ka üks loomaanekdoot.

"Kuule, Kati," ütleb farmer oma naisele, "mulle näib, et valge kana on miskipärast kurvaks jäänud – võib-olla tuleks talt suppi teha?" – "Noh, kui sa arvad, et see ta tuju paremaks teeb, siis lase käia!" vastab naine.

LASNAMÄE LAPSED LÕID ISE LOOMASÕPRADE KLUBI

24	23	22	21	20	19	18	17	16	
			RO	OM	OT				
25								15	
26		42	41	40	39	38		14	
27		43						13	
28								12	
29	30	31	32	33	34	35		11	
								10	
7	1	2	3	4	5	6	7	8	9
TERE							18	9	

VASTUSE SAAD NUMBRIEST:

1, 5, 3, 5, 27, 2, 31, 25, 43

1-4 tervitus

4-8 kodumaa

8-10 ema ja ...

10-14 365 päeva on ...

14-17 nelja rattaga asi

17-19 tädi ja ...

19-21 mitte vana

21-26 näo osad

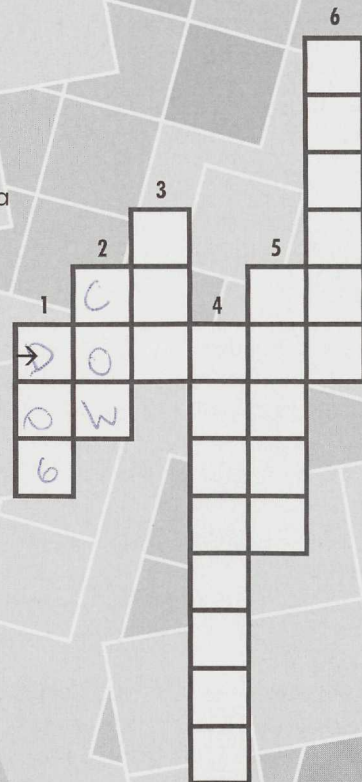
27-30 kala

31-38 mitte ebaviisakas

38-43 kaks okkalist looma

LOOMAD

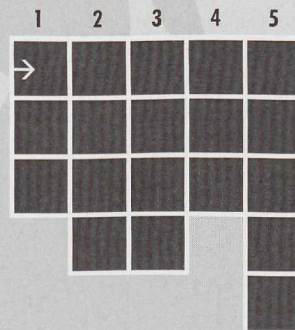
- koer
- lehm
- kana
- känguru
- sebra
- ahv (inglise keeles)

RIIGID

- Kreeka
- Inglismaa
- Venemaa
- Island
- Albaania (inglise keeles)

KEHA

- käsivars
- nina
- põlv
- jalg
- küünarnukk (inglise keeles)

M	P	E	C	O	N	A	B	S
I	C	D	E	C	E	B	A	F
L	K	R	I	J	I	U	Y	G
K	E	U	L	J	S	T	O	H
C	J	T	E	A	M	T	G	R
S	R	S	G	M	N	E	U	A
Z	T	E	G	G	O	R	R	G
B	I	S	C	U	I	T	T	U
C	O	F	F	E	E	P	Q	S

Leia tähemõistatusest
antud sõnad, ainult et inglise keeles!
NB! Lahendussõna EI TULE!

Piim, vorst, muna, peekon,
või, jogurt, moos, kohv,
küpsis, tee, suhkur.

Miks kõik toidud, mida nimetatakse kasulikeks, on enamasti halva maitsega?

Päris õigeks seda väidet pidada ei saa, kuid tõsi on see, et putrudel (kaerahelbe-, hirs-, tatra- jne) ja aedviljasuppidel, mida lapsed tihti vastu-meelselt söövad, ei ole sellist rikast maitsebuketit nagu näiteks praetud lihal, paljude maitseainetega tehtud kastmetel, rasvas kuumutatud kartulitel ja paljudel hõrgutavatel kondiitritoodetel. Putrudele võiks maitseomaduste rikastamiseks lisada näiteks rosinaid, mett ja kookoshelbeid, suppile rohkesti maitsetaimi.

Kas võib nimetada roogi või toiduaineid, mis teevad KINDLASTI paksuks?

Paksuksminekuoht varitseb peamiselt neid, kes ei saa ennast rohkelt rafineeritud süsivesikuid sisaldavate toitude (biskviidid, kompekid, keeksid) pruukimisel mingil moel piirata – eriti, kui sellise ohjeldamatu maiustamisega kaasneb vähene füüsiline koormus.

Kui vanalt võib hakata kaalujälgijaks? Kas laste jaoks on olemas eraldi dieete?

Selliseid dieete saab iga ülekaalulise lapse jaoks koostada ikka ainult tema enda raviarst. Kaalujälgijaks selle praeguse üldlevinud mõiste järgi ei tohi ükski kasvuaas laps hakata. Muide, ka täiskasvanutel oleks soovivat enne seda arstiga konsulteerida.

Kas vastab tõele, et kui pikka aega nälgida, siis ei seisa varsti enam ükski toit sees? Miks? Mõned tüdrukud, keda on vägisi sööma sunnitud, oksendavad pärast söödud toidu välja. Kas see teeb saledaks?

Kasvuaas, kui organism vajab lõplikult väljakujunemiseks rohkesti vitamiine, mineraale, valke, on nälgimine kahjulik ja võib kaasa tuua mitmesuguseid häireid organismi süsteemide talitlustes. Sinu tervislikku olukorda tundev arst oskab ehk sulle määrata koormusvabu dieete, kuid lihtsalt nälgimisega võid oma tervise tõsiselt ohtu seada.

Ka vägisi sööma ei tohiks kedagi sundida – see võib olla isegi tervist

Teet Kuusmaa

kahjustav. Korduv okserefleksi kunstlik esilekutsumine (näpud kurku!) võib käivitada tingitud refleksi – toit oksendatakse pärast sööki välja ka siis, kui seda enam ei soovita. Ja see võib viia tõesti raske ning ohtliku kurnatusseisundini.

Kas siis, kui isa ja ema on paksud, lähen ka mina suureks saades kindlasti selliseks? Mida teha, et seda ei juhtuks?

Jah, organismi ainevahetuse tüüp on teataval määral päritav. Ka on igal perekonnal oma toitumisharjumused, seepärast on tusedate vanemate lastel küll suurem oht kergesti kaalus juurde võtta. Aga seda saab kindlasti vältida teadliku toiduvalikuga ja aktiivse, liikuva eluviisiga – sport ja liikumismängud aitavad vormis püsida.

Näitlejanna Jane Fonda on öelnud, et kolm korda päevas süüa on vale – palju tervislikum on süüa hästi tihti ja hästi vähe korraga. Kas see vastab tõele? Mitu korda päevas soovitavad arstid süüa?

Jane Fonda väites on tõe see, et organismile on kahjulikud harvad toidukorrad, mis meelitavad ülesöömisele. Loomulikum on, kui sama toiduhulga saab organism jaotatuna tihedamatele toidukordadele – siis ei koormata seedeorganeid üle ja toit omastatakse paremini. Sellegi poolest ei maksa iga minuti tagant linnunokitäit põske pista, sest dietoloogid ei soovita süüa sagedamini kui 3 tunni tagant.

Olli Toomik
Järgneb

KÕHUMURED JA RÕÕMUD

Seekord kõneleme sellest, mida, miks ja kuidas sööme. Ja muidugi ei lööda suu peale ka neile küsijatele, kes oma probleemidele sellelt leheküljelt vastust ei leidnud.

LIIS LASS Vanalinna Hariduskollegiumist õpetab tegema esimesi tervislikke kevadetoite.

Värske kurgid – võilillesalat

- 300 g värsked kurke
- 4 hoolikalt pestud võilillelehte
- ½ klaasi hapukoort
- sidruni- või õunamahla
- tilli

Kurgid-lehed pesta, lõigata õhukesteks ratasteks-ribadeks ja panna kaussi, peale valada maitsestatud hapukoort. Tervis korras!

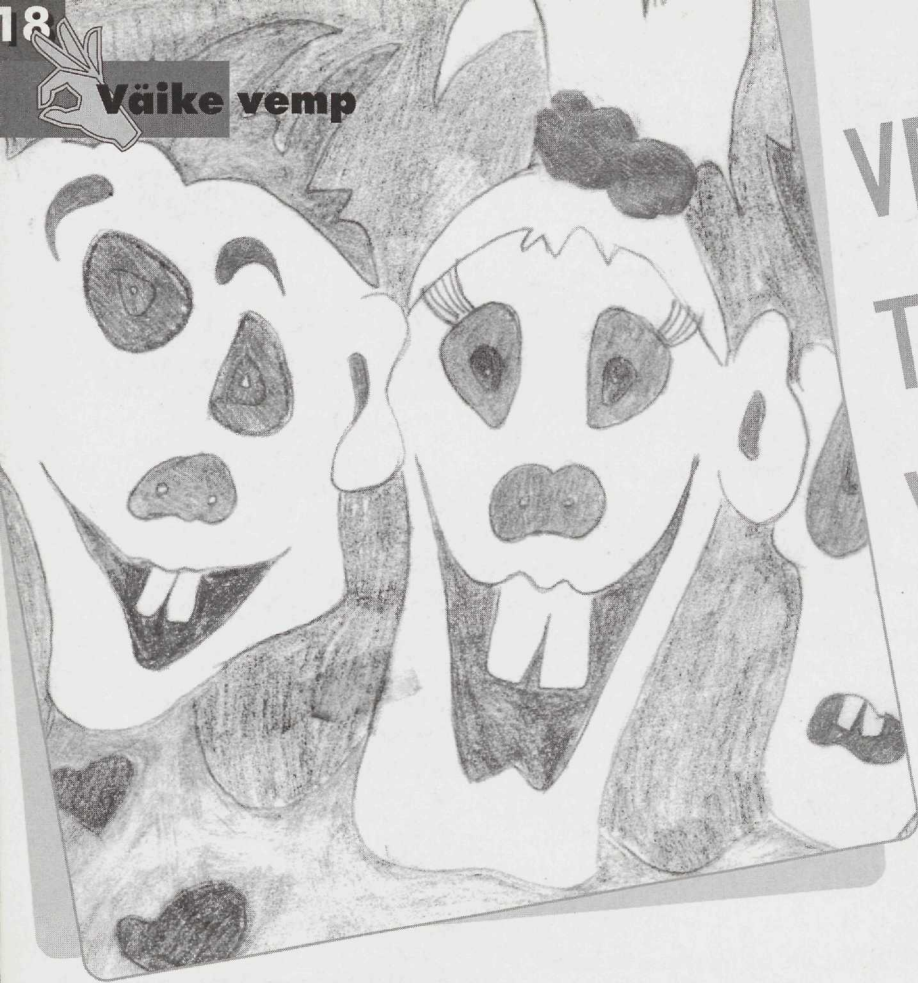
Redise-kummelisalat

Valmistada samal viisil kui eelmise salat, ainult et võilillelehed ja kurk tuleb asendada redise ja väheste kummeli õienuppudega. Väga tervislik!

NB! Ära ole kade, kirjuta üles ja teata teistele ka OMA PERE TERVISLIKU TOIDU RETSEPT! Parimatele auhinnad!

KESKHAIGEKASSA
CENTRAL SICK FUND OF ESTONIA

VEMBUD- TEMBUD- VALLATUSED

* Nende veergude lugemine (ka ühe silmaga või läbi tahmaklaasi) on RANGELT KEELATUD kõigile HUUMORIMEELETA OLEVUSTELE, eriti üle 16-aastastele!

Aprill on teatavasti naljakuu, ning nüüd on paras aeg avalikustada Triibu-Liinele saadetud kirjatükke, kus mitmed sõbrad-sugulased jutustasid nii tehtud, nähtud kui tulevikku planeeritud tempudest. Tullles vastu paari autori soovile tundmatuks jääda, garanteerib Triibu-Liine kõigile kirjutajatele anonüümsuse ja leiutab ise igauhele varjunime.

A e tahtsime õpsile esimesel aprillil vempu visata. Kõigepealt ootasime, kuni õpetaja klassist välja läks ja siis võtsime valget plastiliini, voolisime selle kriidikujujulisteks ja panime päris kriidi asemele. Kui õpetaja "kriidi" kätte võttis ja kirjutama hakkas, sai ta kohe asjast aru, nii et see temp ei õnnes-tunudki. Aga õpetaja tegi meile tagasi. Ta rääkis mitu päeva enne, et neljapäeval on meil kolm tundi, aga kui neljapäev kätte jõudis, jäime pika ninaga...

Plastiliina Vembunina

S ee vemp pole küll minu tehtud, aga see oli täitsa naljakas. Matemaatika õpetajal oli kogu aeg tundi andes komme laste lauanurkadele toetuda. Ühel päeval oli Peebul pannkook lõunaks kaasas. Poiss sokutas pannkoogi lauanurgale ja siis juhtuski, et õpetaja oli kättpidi maiusroa sees. Terve klass sai naerda, aga Peebul oli veidi oma pannkoogist kahju ka.

Panna Kuldsulg

K aks aastat tagasi oli meil saksa keele õpetajaks kitsehabemega mees. Ei osanud ta õigesti õpetada ega midagi, tuli klassi, istus oma toolile ja hakkas ajalehte lugema. Mõtlesime tüdrukutega talle vempu visata. Panime tunni alguseks ta toolile võltsvärvilisi sajalisi, millel Koidula peal ja puha. Panime need siis ümber tema tooli ja lauale ka. "Kitseke" tuli sisse ja oli selgesti näha, kuidas tema mornide kurdude vahele tekkisid naerulohud. Ta kepsles oma kohale, vaatas ringi,

et ega keegi teda ei näe, ja oli valmis sajalisi enda kotti kühveldama. Kuid kui ta "paberraha" kätte oli võtnud, märkas ta, et temaga oli rumalat nalja tehtud. Ega meil siis enam pikka pidu olnud, igapäevane väsitav saksakeelne rutiin jätkus...

S ama õpetaja sai ühel päeval suure ehmatuse osaliseks. Üks tüdruk avastas just saksa keele tunni eel oma kotist kaks lehte söetablette. Meie esimene mõte oli ehmatada poisse, aga kuna lähenemas oli saksa keele tund, siis ei tahtnud keegi "kitsekest" sellest naljast ilma jätta. Õpetaja sisenes klassi ja istus oma laua taha. Ja kohe avanes tema ees huvitav vaade: terve klass istus vagusi oma kohtadel, kuid viimasel kui ühel oli näol lai naeratus... süsimustade hammastega.

K änaval kellaaega küsides oleme oodanud vastust: "Kell on kolm," ja siis vaa-

danud oma kella, teatanud: "Teie kell on vale!" ning lahkunud. Ette on tulnud ka selliseid vastuseid: "Kell on kaks!" – "Vabandage, ma ei usu teid!"

utkast oleme küsinud tihhti: "Vabandage, kui palju maksab kuuekroonine Diorol?" või siis maiustustekioskist küsinud võid, piima ja liha.

Rahaheitja-Söekaevur

inu temp (mis mul kahjuks muidugi korda ei läinud), oli selline. Panin koos paari sõbraga eesti keele õpetajale vett tooli peale, et saaks nalja, kui tal jääb seeliku peale laik. Kuid see asi ei õnnestunud sellepärast, et õpetaja ei istunud üldse terve tunni jooksul.

Olen leiutanud veel, kuidas teha õpetajale tätoveeringut. Selleks tuleb võtta üks knopka ja panna see ta toolile. Järgmine päev tuleb seda natuke edasi nihutada, et mõne aja pärast lõpuks pilt kokku tuleks.*

Aqua Tattoo

* Triibu-Liine märkus: loodetavasti jääb viimati kirjeldatud leiutis ainult paberile, sest esiteks tuksub pedagoogil sageli koreda koore all hell süda ja teiseks – mis liig, see liig!

kskord tuli meile me väike sugulane külla. Ütlesin talle, et ta emme ei tulegi enam talle järele. Seda ütlesin talle päris mitu korda, kuigi teadsin, et emme pidi pärast ikka tulema. Ta läks lõpuks nii vihaseks, et viskas mind vildikatega. Pärast oli mu nägu vildikajooni täis.

õin oma toas kreemikooki ja panin õele ja vennale ukse juurde maha paela, et kui nad sisse tulevad, siis kukuvad pikali. Ega ma uskunud, et see päriselt juhtub. Samal ajal astus õde uksest sisse ja kukkus nägupidi täpselt mu koogi sisse. Vend tuli kohale ja hakkas laginal naerma.

õtlesin oma klassiõele sünnipäeva puhul üllatuse teha. Küsisime õpetajalt, kas tohime saali kaunistada. Seda lubati. Kui sünnipäevalaps sisse tuli, hüüdsime kõik: "Palju õnne!" Kui olime sõnud ja mängenud, hakkasime teatrit mängima. Oma arust viskasime õhku tühja topsiku, aga keegi oli sinna päris vee pannud ja see vesi kukkus sünnipäevalapsele otse pähe. Ta lahkus kohe ja oli meiega päris pikka aega riisus.

Õnne Tops

VÄIKE TEST

Kas oled hea sõber?

1. Kui sõber usaldab sulle oma suure saladuse, siis sa

- a) lähed ja räägid selle kohe kellelegi edasi;
- b) kui keegi küsib, siis ütled;
- c) suure punnimise peale ütled välja;
- d) ei räägi seda kunagi kellelegi.

2. Kui välismaalane küsib sinu käest, kuidas bussijaama saab, siis sa

- a) juhatad vale tee;
- b) ütled: "Küsi kelegi teise käest ja ärge minu aega raisake!";
- c) juhatad teed ja lähed minema;
- d) viid ta ise kohale.

3. Millal aitad oma sõbra hädast välja?

- a) ei kunagi;
- b) mõni üksik kord mõnes hiigelsuures hädas;
- c) kui aega saab, siis ikka;
- d) alati, kui ta hädas on.

4. Kui sõber kutsub kinno, ütled sa:

- a) "Sinuga või? Mitte iialgi!"
- b) "Sellisel juhul, kui (Mari) ka tuleb!"
- c) "Ikka tulen, aga teen enne koolitöö ära ja kutsun Mari ka."
- d) "Igatahes!"

5. Kui sul on sünnipäev ja mõni külalistest annab kingituse, mis sul juba on, ütled:

- a) "See mul juba on!" ning viskad kingituse teise toanurka;
- b) "Ma ju ütlesin, et ärge mulle sellist CD-d kinkige, see mul juba on!";
- c) vaikid ja paned kingituse kõrvale;
- d) "Oh! Kui ilus kingitus!"

Enamus D-d . Oled hea sõber – just sellist suhtumist hinnatakse väga.

Enamus C-d . Oled hästi seltsiv, aga alati saab parem olla. Kuula, mis targemad ütlevad.

Enamus A-d ja B-d. Muuda ennast kõvasti! Niimoodi sa küll elus läbi ei löö!

Testi koostas Leena Allik Viljandist

Jah, Tallinnas on tõepoolest olemas kool, kus korraga õpivad nii muinasjututegelased kui ajaloolised kujud – ja tänavune kooliaasta on sellel koolil juba kuues. Ka nimi on koolil ilus – Laste kaunite kunstide kool.

Kool, kus käivad Pöial-Liisi, d'Artagnan ja Richard Lövisüda

"Üks kõigi ja kõik ühe eest!"
 Äsja musketäriks saanud d'Artagnan annab au. (d'Artagnan – Fränk Reisner, kuninganna Anna – Laura Pöldma, Louis XIII – Karli Kiitam, Richeliu – Ellen Kamenik)

sikateatris oli esimeseks lavastuseks "Pöial-Liisi". Paistab, et see roll toob laulvatele näitlejatele õnne: esimesena mängis Pöial-Liisit

Muusikali "Okasroosike" trupi juhendab lavastaja Meelis Muhu.

Kui enamjagu muusikasõpru seostab Kaari Sillamaa nime poppide laulutekstidega, siis kaunite kunstide koolis on tal hoopis asjalik ametinimetus: direktor. Selles koolis ei saada õpetajad korrarikkujaid direktori juurde "kohvile" ja lapsevanemaid ei kutsuta ka selleks kokku, et nendega kasvatusprobleeme arutada. Sellegi poolest tulevad isad-emad ise vabal ja heal tahtel aeg-ajalt koolimajja, sest enamasti pakuvad nad oma abi ka uute etenduste väljatoomisel.

Baastane Janika Sillamaa, neljas osatäitja oli 9aastane Maarja-Liis Ilus. Eks näis, mis saab praegusest, arvult seitsmendast Pöial-Liisist!

1998. aastal tehti juba kaks uut lavastust: väiksematele mõeldud "Okasroosike" ja "Kolm musketäri" kolmekümne suurema laulja-näitlejaga. Musketäri osasse niisama lihtsalt sisse ei ela – poisid said lisaks tavalistele proovidele ka vehklemis-, kukkumis- ja kaklemistunde. Loomulikult olid need õilsat, musketärlikku laadi.

Kolmandal tegutsemisaastal toodi lavale algupärane muusikal "Tsirkus roosiaias" – põnev lugu, mida Kaari Sillamaa ise nimetab 19. sajandi "seebikaks" – tükk on täis igasuguseid intriige, seiklusi ja sekeldusi. Seiklejaid ja sekeldajaid polnud just vähe – lavale pääses sedakorda 80 tegelast – kõik muusikateatri osakonna õpilased.

(Olgu öeldud, et muusikateater on vaid kaunite kunstide kooli üks osakond: selles koolis õpitakse veel ka joonistamist, maalimist, keramikat, tantsu, balletti – igasuguseid ilusaid asju. Sūgisel on kavas alustada ka lilleseadete tegemise ja video-meediatundidega. Muide, "Kolm musketäri" on jäädvustatud ka filmilindile – Pirita kloostris varemmed so-

bisid suurepäraselt dekoratsioonideks.)

Aga sūgiseni on veel aega maailm, ja kõik, keda huvitab Kaunite kunstide kooli tegevus, saavad juba õige pea ära vaadata järjekordse "Pöial-Liisi" lavastuse ning palju põnevust töötava, Walter Scotti ajaloolisel romaanil põhineva "Richard Lövisüdamme ristiretke Jeruusalemma", mis sobib vaatamiseks igas vanuses publikule.

Neile lastele, kes elavad Tallinnast kaugel, olgu öeldud, et sel suvel – juunikuus – teeb muusikateater pikema ringreisi mööda Eestit, nii et vabaõhuetendused toimuvad nii Paldiskis kui Põltsamaal, nii Tõrvas kui Pärnus.

Kuid Tallinna muusika- ja kunsti-huvilised, kes ei pea paljaks kaks korda nädalas kolme tunni kaupa koos käimist ja üpris mõõdukat õppemaksu, võiksid kõrva taha panna selle vahva kooli aadressi: Toompuiestee 18 c, ja telefoni, mille kaudu saab lähemat informatsiooni: 6 609 695.

Muusikateatri esinemisest võib aga osa saada juba 15. mail Estonia kontserdisaalis. Suured sametirullid 200 esineja rõivaste jaoks on juba lahti lõigatud... Mis siis muud, kui kõrvad kikki ja kontserdile!

Leelo Tungal

Mitu põlvkonda Pöial-Liisid!

Jah, Kaari Sillamaa kool on ühtlasi ka muusikateater. Kooli loomisest oli Kaaril palju kasu kümneaastasest Colombina-teatri kogemusest. Ja nii, nagu Colombinas, nii ka uues muu-

Rändtsirkuse lapsed koguperemuusikalist "Tsirkus roosiaias ehk Müllersonide viimane sugulane".

Pöial-Liisi ja Une-Mati

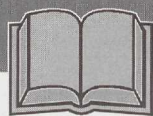
Elas kord üks pöidlapikkune tüdruk, kes sündis lilleõie sees. Tema pikkuse pärast hakati teda kutsuma Pöial-Liisiks. Ta elaski lille sees, kuid et tal oleks mugav, oli Pöial-Liisil madratsiks kannikese sinised õielehed ja tekiks oli pehme roosileht.

Pöial-Liisi sai järjest vanemaks ning kui ta oli juba piisavalt vana, läks ta laia maailma. Ta rändas ööd ja päevad, kuid ei maganud kunagi. Ühel päeval kohtas ta üht imelikku mehikest. See mehike oli samuti pöidlapikkune ning tal oli peas suur müts ning seljas ilus kuub. Pöial-Liisi küsis tema nime ning mehike vastas, et ta nimi on Une-Mati. Nendest said parimad sõbrad ning nad olid alati koos. Nad rändasid ja rändasid ning vahepeal kohtasid nad Miki-Hiirt ja teisi Disneylandi tegelasi, kellega nad onu Roberti rahasalves kulla sees suplemas käisid. Siis sõitsid nad lennukiga Venemaale, kus kohtasid lollikest Ivani. Ivan magas parasjagu ahju peal. Kui ta ärkas, märkas ta kohe Pöial-Liisit ja Une-Matit ning leidis samal ajal kümnerublalise. Nad tähistasid kohtumist Moskva parimas kõrtsis. Seejärel sõitsid nad Eestisse ning kohtasid seal Kalevipoega, kes aitas nad oma peopesal üle peipsi järve. Tallinnast sõitsid Une-Mati ja Pöial-Liisi lennukiga Itaaliasse. Seal kohtusid nad Cipollinoga. Une-Mati, Pöial-Liisi ja Cipollino sõid kõvasti makarone ja pitsat. Jõulud veetsid nad Lapimaal ning sõitsid põhjapõdraga ja said jõuluvana käest palju kingiusi. Kui nad olid kaua aega juba rännanud, hakkasid nad teineteist armastama.

Une-Mati ja Pöial-Liisi otsustasid, et kui nad jõuavad maailma kõige ilusamasse linna, korraldavad nad seal pulmad. Sinna nad ka jõudsid – linna nimi oli Pärnu.

Pulmad olid väga uhked ning kõik selle linna pöialinimesed tulid pulma. Pikapeale sündisid neil seitse pöialpoissi ja Lumivalgeke ning nad elasid õnnelikult elu lõpuni.

**Hendrik Elstein
Pärnu Hansagümnaasiumi 5.b klassist**

Järjehoidja

Kui sa oled aidanud isal masinat käima lükata või emal mootori sisemist ilu uurida, siis tead kindlasti, et ka autodel on oma iseloom ja salajane hingeelu. Niisugustest isemõtlevatest autodest kõneleb ka **AINO PERVIKU** uus jutukogu **"KOLLANE AUTOPÕRNIKAS SÕIDAB RINGI"**, mille andis välja kirjastus Avita.

Samalt kirjastuselt on ilmunud ka **JAANUS VAIKSOO** raamat **"NELI HOMMIKUT JA ÜKS ÖHTU"**. Raamat jutustab Joonasest, kelle koolitee algab täbaras olukorras: kogu pere magab esimesel septembril sisse! Lood jutustavad küll esimese klassi poisist, kuid sobivad oma läheda sisu poolest mõnusaks lugemiseks ka suurematele.

Kui Avita raamatud on mõeldud nooremale lugejale, siis on kirjastuse Kupar uudisteosed rohkem noorsoo- kui lasteraamatud.

AMOS OZI jutustuse **"SUMCHI"** alapealkirjaks on "Lugu armastusest ja seiklustest". Et nii üht kui teist on tulekul, seda võid aimata juba esimestest lehekülgedest.

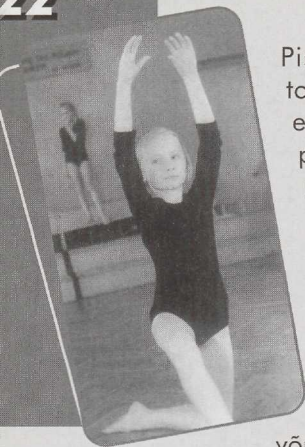
"Meie linnaosas Sakarja tänaval elas tütarlaps nimega Esti. Ma armastasin teda. Hommikul söögilauas, leivapala suus, ütlesin tasakesi iseendale: "Esti." Selle peale vastas isa valjusti:

"Ei ole viisakas süüa, suu lahti."

Kuidas see armastuse- ja seikluselugu edasi läheb, seda võid lugeda raamatust, mille on heebrea keelest tõlkinud Kalle Kasemaa.

Ka Mirjam Pressleri **"KUI ÖNN SAABUB, PAKU TALLE ISTET"**, on minajutustus, ainult et seekord on pajatajaks tüdruk, kelle elu lastekodus pole just kerge. "Kui õnn saabub..." on autasustatud Saksa noorsookirjanduse auhinnaga, eestikeelse tõlke on teinud kirjanik Harri Jõgisalu.

Pisi-Piretil vedas topelt, sest temal elas maal kaks paari vanavane- maid. Järvamaal sai Piret enda hoida-hoolda- da isegi tilluke- se oina. Üksiku lapsena kiin- dus Piret te- masse seda- võrd, et nad olid la- hutamatud – kuhu Piret ees, sinna oinas järele.

Aga oinatall oli sündinud nõrgu- kesena ja selliseks ta ka jäi. Kõige vapustavamaks lapsepõlvemäe- tuseks oli Piretile hetk, kui loomatohter teatas: "Kops pude! Ei sellest elu- looma saa!" Tüdruku ema töötas traumapunktis ja seal lapiti kokku inimesi ka siis, kui lootust oli vähe. Ja Piret otsustas saa- da selliseks loomatohtriks, kes ei ütle ühegi looma kohta hoolimatult: "Ah, ei sellest elulooma saa!" Pin- gutada tasub ju alati.

Praegu pingutab Piret tõesti ja on ka omal kombel tohter,

Lugu sellest, kuidas pisi-Piretist ei saanud loomatohtrit,

VAID HOOPIS TANTSUÕPETAJA

Mis on elus suurim vedamine? Loomulikult see, kui su vanaemad- vanaisad elavad mõnes põnevas maakohas. Talus on vahva igal aastajaal – linnas ju kevadet peaaegu polegi.

aga hoopis "tantsutohter". Tants ravib ju terveks nukurusest, igavusest, koolitüdimusest. Kes kordki tantsu- truppi "Modus" esinemas näinud, see usub seda. Loomad jäid pisi- Piretist ilma, aga see- eest said tant- suhimulised lapsed endale õpeta- jaks Piret Torm-Kriisi, ja seegi pööre elus sai teoks tänu õnnetusjuhtumile. Nimelt vigastas üks iluvõimleja end sedavõrd, et toodi Pireti ema juurde traumapunkti. Emal ei kohkunud õn- netusest, vaid saatis hoopis tütre Tar- tus võimlemistundi.

Sestpeale on Piret võimel- nud-tantsinud igal pool ja igal ajal. Iluvõimlemises jõudis Piret peaaegu meistrijärguni, kuid siis otsustas minna põl- lumajandusakadeemi- asse veterinaa- riks õppi-

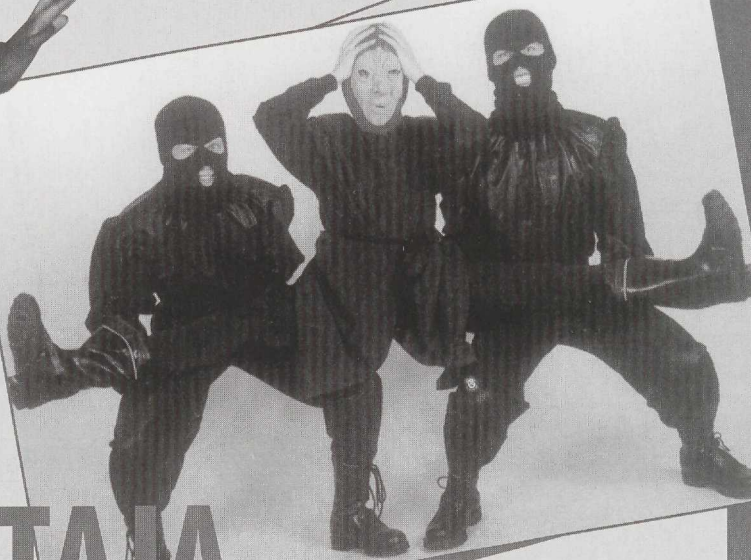
ma. Õnneks oli tal taibukas kursuse- juhendaja Kaljo Reidla, kes arvas, et pidevalt võimlemise-tantsimise pärast vabastuste palumise asemel võiks tüdruk selle rõõmsa ameti peale jäädagi, Hoolimata sellest, et Piret õppis hästi.

Praegu kahetseb tantsuõpetaja Piret, et pärast Tallinna kõrgkoolis tantsujuhiks saamist ei lõpetanud ta siiski ära Tartus veterinaariakursusi. Sel juhul oleks ta kindlasti loonud Eesti esimese loomade tantsutrupi või tsirkuse – Pireti isikus olnuks loo- madel ju nii tohter kui tantsuõpetaja käepäras.

See meenutab veidi paljude laste lemmikraamatute kuulsat looma- tohtrit, kes võttis ette pika merereisi, et lõunamaa džungliloomi terveks ravida. Ka tantsuõpetaja Piret on avastanud enda jaoks džungli – afroameerika tantsud, mis on teda samuti ookeani taha viinud. Miks just need? Aga neis on elujanu, loodus- tunnetust, rütmi ja rõõmsat meelt.

Pireti põhiarmastus kuulub afro- ameerialikule lindy hopile, aga ta õpetab meeleldi lisaks akrobaatikat, steptantsu ja paljut muudki. Hoole- ga käivad tunnis ka neljateist- kümnene Sirlu ja kaheteistkümnene Kristjan, kes mõlemad õpivad bal- letikoolis. Balletisõbrad saavad Krist- janit juba lavalgi näha – näiteks Es- tonia "Esmeraldas". Miski ei tegevat tuju paremaks kui tantsutund.

Reet Kudu

Fotod: Toomas Kongi

VÄIKE AUTOVIKTORIIN

Seekord saate õigete vastuste juures olevate tähtede järgi teada Tallinnas hiljuti toimunud autonäituse nime.

1. ALMERA nimelisi nelja-
rattalisi kaunitare toodab

- U** - Ford
- M** - Nissan
- G** - General Motors

2. KIA JOICE'is on koos
juhiga ruumi

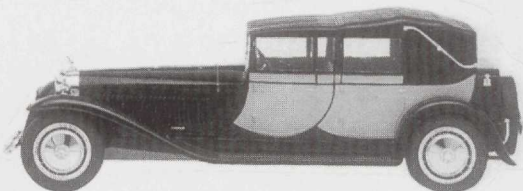
- O** - 7 inimesele
- X** - 12 inimesele
- D** - 5 inimesele

3. BUGATTI valmistas 1920. -
30. aastatel uhkeid luksusautosid,
mille hulka kuulus ka see
BUGATTI ROYAL.

Neid valmistati

- A** - Itaalias
- C** - Šveitsis
- T** - Prantsusmaal

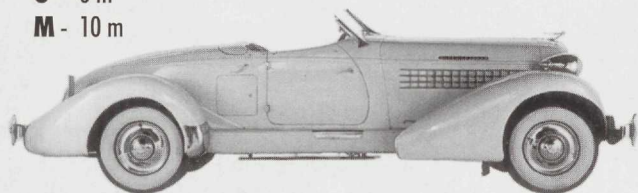

4. 1935. aasta paiku valminud
AUBURN 851 SPEEDSTERi

omanikud kuulusid ilmselt
hooplejate-kiitlejate kilda.

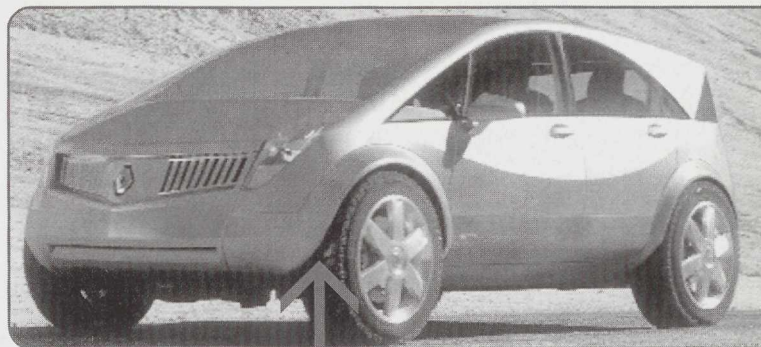
Autol oli pikkust peaaegu

- I** - 16 m
- O** - 6 m
- M** - 10 m

5. CHRYSLER PT CRUISERI
seeriatootmine algas

- R** - 2000. a.
- G** - 1945. a.
- B** - 1989. a.

6. Uue RENAULT KOLEOSi
esirattad liiguvad kaheliitrisel
turboga bensiinimootori jõul,
tagarattaid käitav mootor töötab

- E** - elektri jõul
- A** - petrooleumi abil
- U** - päikeseküttega

7. Maailmas valmistati 1998. a.
autosid kokku

- Z** - 25 miljonit
- X** - 52 miljonit
- Y** - 250 miljonit

KOPRAKLUBI

Niisugused need naljakuu üllatused kipuvad olema. Kevadvete vulin tõmbab küllap ligi ka kopraklubilasi ja vahel tuleb möllamise peale joogijanu.

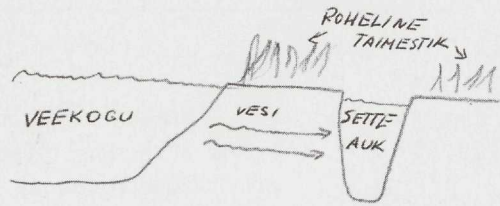
JA SULISEMAS VEED, LÕPPU POLE KOOLITEEL!

Mis seal salatseda, vesi on vesi, ja kui joogivett kaasas pole, siis näib selleks kõlbavat ka ojast või kraavist immutatud neste. Aga kas ikka kõlbab? Ehk küll Eestimaa veekogude veed on läinud puhtamaks, ei ole endiste suurmajandite saaste siiski kuhugi kadunud, vaid jälitab meid üha. Ükskõik missugune pilv meie pea kohal võib koos vihmaga meile kaela puistata kahjulikke aineid, mille ta kusagilt elektrijaama või tööstuse korstnate kohalt kaasa on haaranud – või isegi kaugelt meieni kanduvat radioaktiivset ainet, kui me ei teagi, et kusagil on toimunud järjekordne tuumakatastroof. Olen ise näinud looduses vaid umbes 1, 5 hektari suurusel laiku, kus saastet kandev vihmahoog hävitas terve puuderühma ja selle ääres kasvanud võsa. Laigu ümber oli loodus endine, rohelusse mattuv...

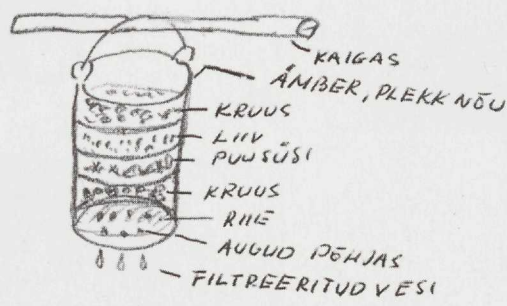
Kevadmatkale võtke seepärast alati kaasa puhas joogivesi oma plaskus, vihma korral katke pea ja keha vihmakeebiga ning kui siiski tuleb joogiks ja toidu valmistamiseks kasutada jõgede, järvede, ojade ja kraavide vett, siis enne joogiks tarvitamist tuleb seda filtreerida ja keeta.

• Kuidas seda teha? Kuidas kõigepealt saastunud vett ära tunda?

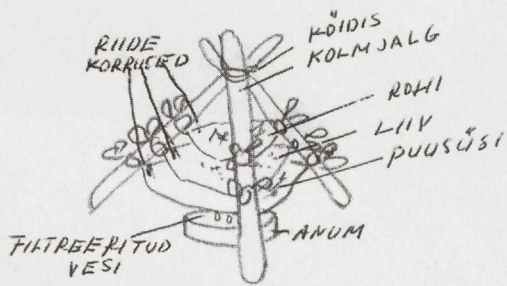
Kerge on seda näha, kui vesi on haisev, vahutav, mullitav või ebaloomuliku värvusega. Kõige liht-

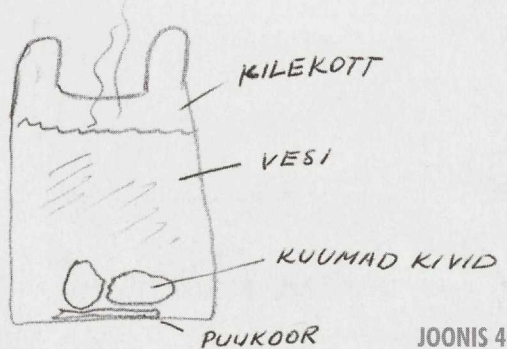
JOONIS 1

JOONIS 2

JOONIS 3

JOONIS 4

sam on kaevata veekogu kõrvale SETTEAUK (joonis 1) ja vesi koguneb sinna läbi maapinna kihtide. Settinult saab sealt ammutada keetmiseks vett. Peale selle saab kasutada ka joonis 2,3 näidatud meetodeid. Kui on kaasas keedunõu, siis pole probleemi, kui aga see on maha ununenud, olgu tagavaraks skautlikud võtted. Keetmine on vee puhastamine ja üks lihtsamaid võtteid on teha lõke (seda me juba oskame), kuumutada selles kivid ja... nüüd võib keedunõuks tarvitada isegi lihtsat kilekotti!

Kilekotti asetatud kuumad kivid ajavad vee keema, kahjustamata kotti ennast. Kui suured ja kui kuumad peavad kivid olema, see jääb teie enda katsetada – ja ärge unustage kilekoti põhja kivide alla panna tükikest puukoort (joonis 4)!

Vee puhastamine on veelgi lihtsam, kui teil on (ja kindlasti on!) matkal kaasas esmaabi-paun. Selles peaks leiduma ka joodipudel või -ampull. Kui tilgutada enne vee tarvitamist sellesse joodi kaheprotsendilist lahust ja lasta pool tundi seista, peaks tulemus olema üpris hea.

Keetmisest veel niipalju, et vett peaks keetma oma 10 minutit! Muidugi leidub looduses ka puhas vett, aga seda saadakse allikatest ja rabadest, neid aga pole alati matkal käepärast.

• Ootame teie katsete tulemusi!

Skm Leho Männiksoo

6. mail

kell 12. 00 toimub
Sika-Saka-Sakala
Kultuurikeskuses suur

HEA LAPSE SÜNNIPÄEVAPIDU!

PEOJUHD ON
 REET LINNA
 JA TRIIBU-LIINE

ESINEVAD

EDA-INES ETTI · PEARU PAULUS ·
 OLAV & TANEL EHALA NING KIIGELAULUKUUIK ·
 TALLINNA KAUNITE KUNSTIDE KOOLI LAPSED ·
 ETV LAULULAPSED · MARIA LISTRA ·
 TANTSUTRUPP MODUS JA PALJUD TEISED

PEO
 PEASONSOR ON
 REVAL HOTEL GROUP

Sten Roosi muinasjutuvõistluse võitjad on selgunud!

1. aprillil anti Tallinna Raekojas kätte Sten Roosi muinasjutuvõistluse auhinnad. Seekord oli võistlusele saabunud enam töid kui kunagi varem – 362! Auhinnasaajad olid:

- I Mihkel Karu Tallinna Inglise kolledžist
- II Lauri Pärtel Haapsalu Wiedemanni koolist
- III Martin Männik Tartu kunsti-gümnaasiumist
- Hansapanga Läänemaa kontori auhinna ja andresistide preemia sai Erik Jaaniso Tartu Tamme gümnaasiumist.
- IBBY auhinna sai Sander Vaht Jõgeva ühiskoolist.
- Kirjastuse Steamarki preemia pälvis Raivo Mitt Viljandi Jakobsoni gümnaasiumist.
- Eesti Lastekirjanduse Teabekes-

kuse auhind läks Debora Vseviovile

- Tallinna Inglise gümnaasiumist.
- Viru eripreemia sai Siiri Aluoja Toila gümnaasiumist.
- Läänemaa Lastekaitseühing au-tasustas Marek Tamme Haapsalu linna algkoolist.
- Absurdipreemia anti Villem Vajakale Tartu Kivilinna gümnaasiumist.
- Huumoriauhinna sai Tallinna Vanalinna Hariduskollegiumi õpilane Johannes Arro.
- Parima loomamuinasjutu auhinna võitis Kaspar Oja Tartu M. Reiniku gümnaasiumist.
- Parimaks tänapäeva muinasjutuks tunnistati Tallinna Vanalinna Hariduskollegiumi õpilase Kristjan Voitka kirjatükk.
- Steni võistluse vanameistriauhinna laureaat on Heiki Int Tartu Tamme gümnaasiumist.

- Hea Lapse põnnilehekülje-auhinna pälvis Kristjan Pikla Haapsalu linna algkoolist.

- Hea Lapse tüdrukupreemia sai Annika Printsman Kalmetu põhikoolist.

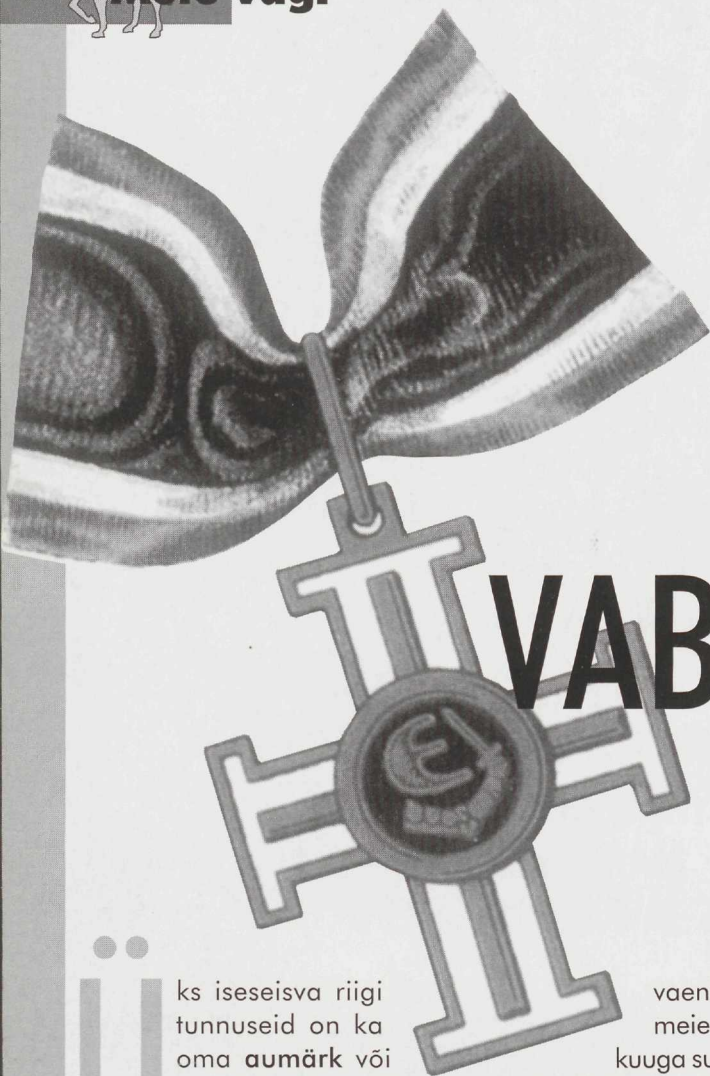
- Hea Lapse poisipreemia sai Hendrik Elstein Pärnu Hansagümnaasiumist.

- Hea Lapse kaasaegse muinasjutu auhinna pälvis Karina Palmik Tõrva gümnaasiumist.

- Ergutusauhindade võitjad on Magnus Koit Kärkla lasteaed-alkoolist, Maksim Raiko Tallinna Lilleküla gümnaasiumist ja Margot Saidla Tartu Tamme gümnaasiumist.

PALJU ÕNNE VÕITJAILE!

Triibu-Liine püüab edaspidi võidutöid ka Hea Lapse lehekülgedel avaldada.

MEIE VABADUSRIST

Üks iseseisva riigi tunnuseid on ka oma **aumärk** või märgid, millega riik tänab oma ja välisriikide kodanikke kõikvõimalike heade tegude eest. Kui eesti riik ennast 1918. a. iseseisvaks vabariigiks kuulutas, olid meie lipp, vapp ja hümn olemas juba rahvusvaheliste tunnustena. Rahvaesindus pidi need üksnes seadusega kinnitama. Oma aumärki meil ei olnud. Kui meie riik oleks saanud rahulikult areneda, oleks esimesed aumärgid kindlasti antud kirjanikele, inseneridele, kooliõpetajatele ja teistele riigi majanduse ning kultuuri ülesehitajatele. Nii aga ei läinud. Me ei saanud asuda rahumeelse töö juurde, sest meie naa-

vaenlane vallutas poole meie maast, kuid mõne kuuga suutsime ennast koguda. Võitluse esirinnas olid ohvitserid ja noored vabatahtlikud – vanemate klasside **kooliõpilased**. Vabadussõjas astus vabatahtlikult sõjaväkke 5000 koolinoort, neist 1200 vanemat õpilast võitles erilistes kooliõpilaste pataljonides. Üle saja noore langes.

Kui teated meie sõjameeste vaprust rindel jõudsid valitsuse ministriteni, otsustati teiste riikide eeskujul luua ka meie oma aumärk tänuväheks vapratele sõduritele ja osavatele juhtidele. Alguses mõeldi aumärgi nimeks panna meie rahvuseepose peategelase järgi Kalevipoja võidumärk. Sellest siiski loobuti ja

Sadade aastatega kujunenud tavade järgi on igal iseseisval riigil oma tunnused. Need tunnused on meile endile märgiks, et oleme ise omal maal peremehed ja lisaks sellele on neid vaja ka maailmaga suhtlemisel. **Riigilipp** näitab, kellele kuulub merel seilav laev, **riigivapi** järgi tuntakse ära meie saatkonnad välisriikide pealinnades ja **riigihümn** märgitseb meie sportlaste võitu rahvusvahelistel võistlustel.

Johan Laidoner rahvale, et viimnegi vaenlane on Eesti piiridest välja aetud.

Vabadusristi kavandi joonistas tuntud eesti maalikunstnik **Nikolai Triik**. Ristil on kolm liiki. Esimene liik on valget värvi ja seda anti ohvitseridele osava vägede juhtimise eest. Teine liik oli must ja seda anti sõjameestele suure vapruste eest. Kolmas liik – sinist värvi – oli autasuks neile poliitikele ja diplomaatidele, kes Eestile teiste riikide toetust hankisid. Iga liik jaotub kolme järku vastavalt teenete tähtsusele. Ainult kaks eestlast – peaminister **Konstantin Päts** ja ülemjuhataja kindral **Laidoner** – on saanud kaks kõige kõrgeimat Vabadusristi nii sõjalise kui poliitilise juhtimise eest. Kokku anti välja

Karl Jaanus oma pere noorimate
keskel 100 sünnipäevapeol
10. 11. 1999 Põltsamaa lossis

Foto: Tiina Tojak

Tänapäevaks on kõik Vabadusristiga autasustatud inimesed, kes end isekeskis vendadeks nimetasid, peale ühe meie hulgast jäädavalt lahkunud. Viimase elava Vabadusristi vennana tähistas Karl Jaanus 10. novembril möödunud aastal oma sajandat sünnipäeva. Vabadusristiga autasustatud inimesed on aga igavseks jäänud Eesti ajalukku kui suurimad kangelased, tänu kellele Eesti võitis Vabadussõja. 2. veebruaril 1920 pidi Venemaa Tartu rahuga tunnustama Eesti Vabariigi olemasolu. Kui sõda oleks tookord kaotatud, ei oleks meil täna Eesti riiki, meil poleks emakeelset haridust ja võib-olla ei kõneleks me isegi kodus enam eesti keelt...

Eesti Vabadusrist on seepärast meie vabaduse ja iseseisvuse võrdkuju. Vabadusristi vendade haudadel peavad alati olema lilled ja küünlad kui rahva igavene tänu.

Hannes Walter

Edgar Valter

NAERU-USS

"Küll teie koolis on ikka lõbus elu!" kiidab sõber Juku klassipilte vaadates. "Terve klass lausa lõkerdab naerda!"

"Noh, ega sinagi oleks naeru pidama saanud, kui oleksid selle fotograafi väljanägemist näinud," arvab Juku.

"Õpetaja, ma pean teid hoiatama – meie Juku on nii õrnahingeline ja tundlik laps, et temaga ei tohi riielda!" kinnitab isa lastevanemate koosolekul. "Isegi häält ei tohi tema kuuldes tõsta – see traumeeriks teda hingepõhjani!"

"Aga kui ma ei eksi, siis rääkis teie poeg hiljuti, et olete talle üpris sage li naha peale andnud? Kas see vastab tõele?" küsib klassijuhataja.

"Oi, ei – mina teen seda väga harva, ja ainult enesekaitse korras!"

"Missugune on vee keemistemperatuur, Juku?"

"Üheksakümmend kraadi, õpetaja!"

"Mõttele ikka, enne kui vastad! Kas vesi hakkab tõesti sinu arust üheksakümne kraadi juures keema?"

"Oi, vabandust, õpetaja – tegelikult hakkab vesi loomulikult keema alles saja kraadi juures! Üheksakümne kraadi juures keeb hoopis täisnurk!"

"Õpetaja, õpetaja, Ants viskas mulle vahetunni ajal aknast ranitsa pähe!"

"Ja mis seal sees oli, Juku?"

"Mitte kui midagi, õpetaja!"

"Aga ranitsas?"

Juku sõidab rongis juba mitu tundi täielikus vaikuses, kuna ta vastas istub võõras poiss, kes ei pööra pilku juturaamatust. Lõpuks ei pea Juku enam vastu ning alustab vestlust:

"Mis me ikka nohiseme, saame parem tuttavaks! Minu nimi on Juku!"

"Aga minu nimi ei ole," vastab poiss pead tõstmata.

"Juku, kas vastab tõele, et sa oskad esperanto keelt?"

"Aga loomulikult – ma elasin ju isa-emaga seal tervelt viis aastat!"

"Mille üle sa kaebad, poiss?" küsib arst. "Pealtnäha paistad küll olevat terve nagu purikas!"

"Teate, doktor," kurdab Juku, "minuga on kahtlased lood. Kui ma paar minutit pea peal seisan, siis valgub veri mulle pähe ja nägu punetab veel tükk aega takkapihta!"

"Aga see on ju täiesti normaalne!" laiutab arst käsi.

"Jah, aga kui ma jälle jalule tõusen, siis on vereringe miskipärast korrast ära – jalad ei hakka üldse

punetama!"

"See on sellepärast nii, poiss, et jalgades ei valitse sul tühjus!" teatab arst.

"Näed nüüd, Juku, et issi saab sinu vannitamisega hakkama niisama hästi kui emme!" kiidab isa ennast vannitoas poja selga pestes.

"Jah, ainult et emme võtab mul vannitamise ajal saapad ka jalast!" täpsustab Juku.

Juku tuleb esimest korda elus hambaarsti juurest.

"Noh, kangelane, mis su haige hammas teeb – kas ikka valutab?" küsib isa.

"Ei oska ütelda," on Juku nõutu, "arst jättis selle hamba ju enda kabinetti!"

"Härra professor, kas see vastab tõele, et te annate igal reedel oma pojakesele kere peale?"

"Ei, see ei vasta tõele! Otse vastupidi – see on täielik vale! Ma ei ole professor!"

Juku kirjutab ajalehe jaoks kuulutust: "Ära jooksnud tugeva kehaehitusega erakordselt tige bullterjer. Sellele, kes ta leiab.... võib ainult kaasa tunda."

"Sinu koer, Juku, varastas mul ühe kinga ära!" pahandab naabronu.

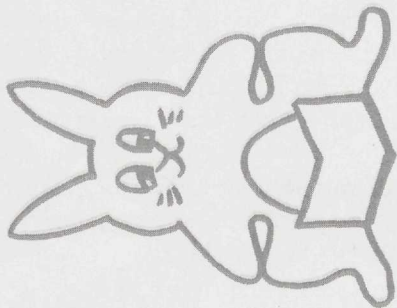
"See pole võimalik, onu," raputab Juku pead, "minu koer käib põhimõtteliselt pidevalt paljajalu!"

Juku istub trammis ja kuulab, kuidas vana onuke loeb talle moraali: "Sa peaksid teadma, poiss, et mind vaevavad hirmsad peavalud, reuma, kõrge vererõhk ja paistes jalad. Aga kui ma sinuvanune olin, siis pakkusin alati vanematele inimestele istet!"

"No näete, onu, milleni see teid lõpuks viis!" noogutab Juku kaastundlikult.

ENNAE, JÄNES!

Lihavõttepühadeks võid oma sõpradele-sugulastele kinkida munahoidja-jänku. Et mitte ajakirjalehte lõhkuda, võiksid detailid kopeerida paksemale paberile – siis seisab jänes ka kindlamalt jalul.

VAJAD:

- paksemat paberit
- kääre, liimi, pliitstii
- värve ja fantaasiat

- Kopeeri jänku paberile. Värvit vastavalt soovile nii jänes kui ka tasku. Jänku saab huvitavam, kui liimid kujule pajuuribi, kõrvitsaseemneid, päevalilliseemnekoori, lõngajuppe jms. Selleks, et tulemus oleks hea, kata kaju kõigepealt liimiga (mitte liimiga paksult!) ning pane kaunistused peale. Kontrolli kindlasti, kas kõik on ikka hästi liimitud!

- Lõika nii jänes kui ka tasku välja. Liimi tasku kindlalt jänese külge.

- Taskusse võid teha värvist või paberiribadest pesakese, kuhu saad peita värvitud muna või mängufüü. Sinna saad panna ka pisikese potikese muru ning kevadlilledega – seejuures määda enne, et see kindlasti ära mahuks. Kui tasku juhtub väike olema, võid ju teha lihtsalt uue ja suurema.

Head meisterdamisindu!

Barbindus

Seekordse ülesande mõtles välja INGRID KÄÄRAMEES Tallinnast.

Missugused kolm soovi esitaksite kuldkalakesele, kui see lahkesti nende soovide täitumist pakuks? Ingrid kirjutab, et tema ja Anna-Liisa soovid on järgmised:

1. Et meie perekond elaks igavesti ja me oleksime kogu aeg samavanused. (Kehtigu see ka teiste maailma inimeste kohta!)
2. Et meie õpetajad oleksid igal aastal ühed ja samad.
3. Et meie riik oleks vaba, kuni veel on planeet Maa, ja et maailmas ei oleks sõdu ega näljahäda!

Minu ema lemmik.
Ühe silmaga mängukaru.

Reeli Viikberg
Tallinnast

Minu ema
lemmikmängu-
asjad lapse-
pölv

Julia Rougijainen
Jõgevalt

OOTAME KULDKALASOOVE 5. MAINI!

(Loodetavasti jõuab siis Triibu-Liine kalavetel ära käia ja vähemasti ühe hõbekilu kinni püüda.)

AUHINNAD OOTAVAD KA.

Seekord pole
auhinnaks Barbie-nukud,
vaid nende juukse-ehted –
kõige toredam on asja juures aga
see, et enamjagu neist passib
nuku omanikulegi!

See on
üles-
keeratav
ahv. See
oli minu isa
lemmik -
mänguasi.

Kaidu-Keiu
Kasari
Sakust

**HEA LAPSE PISIPÕNNI-LEHEKÜLJE
AUHIND STEN ROOSI
MUINASJUTUVÕISTLUSEL** →

KUIDAS ELEVANT ENDALE LONDI SAI

ELAS KORD VÄIKE ELEVANT, KES OLİ VÄGA UUDISHIMULIK. KUI TA ÜHEL PÄEVAL JÄLLE AIAPRAO VAHELE PIILUMA LÄKS, JÄI TA NINA PRAKKU KINNI.

ELEVANDIPOEG TÕMBAS JA TÕMBAS OMA NINA, JA IGA KORRAGA VENIS NINA PIKEMAKS. KUI TA NINA LÕPUKS KÄTTE SAI, OLİ SEE NII PIKK, ET TEISED LOOMAD HAKKASID SEDA LONDIKS KUTSUMA.

LAURI RUSSAK MAGDALEENA
LASTEAED-ALGKOOLIST

MIS JUHTUS TÄHESTIKU PERES

SEE LUGU RÄÄGIB SELLEST, MIS JUHTUS TÄHESTIKU PERES. KÕIK TÄHED ELASID RÕÕMSALT KOOS. NEIL OLİ ALATI LÕBUS JA HUVITAV.

TÄHTEDE LEMMIKMÄNG OLİ SELLINE: NAD JOOKSID JA PÖÖRLESID LÄBISEGI, SIIS HÜÜDIS KEEGI: "HEI!" JA KÕIK TÄHED PIDID HÄSTI RUTTU OMA KOHALE JÕUDMA TÄHESTIKU JÄRJEKORRAS. KES VIIMASENA KOHALE JÕUDIS, PIDI VÄLJA MÕTLEMA ÜHE NALJAKA LOO. AGA PEAÆGU ALATI JÕUDIS VIIMASENA KOHALE S-TÄHT. NALJAKAD LOOD SAID TAL JUBA OTSA. TEISED TÄHED HAKKASID S-TÄHTE NARRIMA JA PILKAMA, ET SEE ON NII KÕVER.

S LÄKS ÕNNETULT MINEMA. ALGUL EI SAANUD TEISED TÄHED ARUGI, ET NENDE SÕBER S ON KADUNUD. AGA SIIS HAKKAS TÄHESTIKU PERES JUHTUMA IMELIKKE ASJU. SÕNAD MUUTUSID ARUSAAMATUTEKS.

TÄHESTIKU PERE OLİ NÜÜD NAGU PUDER JA KAPSAD. SOE SAI OLİ HOMMIKUL ÄKKI OE ALI...

SIIS HAKKASID TÄHED ARU SAAMA, KUI RUMALAD NAD OLID OLNUD, JA LÄKSID ÕNNETUT S-I OTSIMA. KÜLL OLİ TORE, ET S EI OLNUD VEEL ERITI KAUGELE JÕUDNUD! TÄHED PALUSID VABANDUST JA NII SAIGI KÕIK JÄLLE KORDA.

KRISTJAN PIKLA HAAPSALE LINNA ALGKOOLI 3.A KLASSIST

MARIA SIMMUL MAGDALEENA LASTEAED-ALGKOOLIST

Tere, sõbrad!

Ilusat aprilli-, jüri- ja
naljakuud kõigile!
Heal lapsel teadagi mitu nime!

Meie seekordseid auhinnasaajate nimesid hakkame kohe üles lugema – läks jälle nii, et häid ja väga häid töid saabus rohkem, kui meil auhindu jagus...

Aga ega's võistlused ja auhinnad maa pealt kadunud ole – selleski numbrist leiate joonistamis-, kirjutamis- ja nuputamiseid! Teeme siis jälle nii, et lõuna-eestlaste preemiad lähevad Tartu Lasteraamatukokku (Kompanii 3/5), teiste omad Tallinna Kullo Lastegaleriisse (Kuninga 6), ja ehk õnnestub taas kontakti leida teistegi lasteraamatukogudega.

Tere! Olen 13aastane poiss ja otsin kirjasõpru – nii poisse kui ka tüdrukuid. Olen sportlik, mulle meeldivad korvpall, ujumine ja jalgpall. Oleks tore, kui näeksin ümbrikus ka fotot. **INGMAR SAU**, Koidula 2 – 4, Kadriorg, Tallinn 10125.

Tere! Olen kümneaastane lõbusa loomuga tüdruk, kes sooviks endale 9 – 12aastasi tüdrukuid kirjasõpradeks. Kogun koerte ja kasside kaarte ning naljapilte. Mu lemmik-tund on kehaline kasvatus. Mulle meeldib ka laulda ja joonistada. **MARI LÕUGAS**, Sauvere liikuv side 4, Saaremaa 93824.

Tere! Olen 11aastane tüdruk, kes otsib umbes sama vana kirjasõpra, oleks mõnus, kui ta elaks Tallinnas. Ma käin muusika- ja kunstikoolis, kogun kleepse, telefonikaarte ja veel palju asju. Meil puudub kirjast, seepärast kirjutan oma isa töökoha aadressi. Ootan teie kirju! **KATJA ZENEVIČ**, Kadaka tee 70a, Tallinn 12618.

Tshau, kõik 9 -12aastased tüdrukud ja poisid! Minu nimi on Kaili, olen

Pildikaamerad võitsid seekord
KOIDU-KEIU KASARI Sakust,
KAROLIINA PRITS
Tabasalust,
JULIA ROUGIJAINEN ja
MIHKEL TEPASKIND
Jõgevalt,
REELI VIKBERG Tallinnast ja
GERLI KUUS Tartust.
Ergutuspreemia-kleepsud
lähevad **MAARJA VAHERILE**
Tallinnast ja
ALAR DUBININILE Jõgevalt.

LEGO-leiutaja-auhinnad
saavad
SIIM TOHVRI Võnnust,
KAREL HEINMANN
Põltsamaalt,
KAIO KITTUS Jõgevalt,

KLAUS VINKMANN Tallinnast,
TAAVE NEEMRE Tartust ja
JOOSEP JÜRISSE
Jürist.

Autokleepsud võitsid
RAUNO LILLEPÖLD
Märjamaalt
JARGO MÄGI Jõgevalt.
Skautitervituse-kleepsu saab
HUGO MURUTAR Tallinnast.

Loosiõnn selgitas
ka Hea Lapse
aastatelliija-auhinnad.
Nende saajateks on **TIIU ALASI**
Kohtla-Järvelt, **KAILI ARNUS**
Kuressaarest, **KADI-KAI ELJASTE**
Rakverest, **GUDRUN HEAMÄGI**
Tallinnast ja **ANDRES KOCH**
Vormsist.

11 a vana. Mu lemmikbändid on Backstreet Boys ja Smilers. Mu lemmikajaviide on ujumine ja lemmikloomadeks koer ja kass. Hea oleks, kui saaksin ka pildi. **KAILI KÄÄRID**, Männiku 3 – 21, Voka, Ida-Virumaa 41701.

Tere, kõik 11 -13aastased poisid kui ka tüdrukud! Sooviksin endale kirjasõpru. Ise olen 11aastane lõbus tüdruk, mu lemmikbändiks on Push Up. Mulle meeldib lugeda ja arvutimänge mängida. Sooviksin leida ümbrikust foto. **TRIIN TIISLER**, Osula, Sõmerpalu v, Võrumaa 66601.

Hei! Olen 9aastane tüdruk ja soovin kirjasõpradeks 9 -12aastasi tüdrukuid ja poisse. Kogun kleepse, mu lemmiklauljad on Ricky Martin ja Geri Hallivell. Sooviksin kirjas fotot leida. **SANDRA MEISTER**, Sõpruse pst. 236 – 3, Tallinn 13412.

Tere! Olen 11aastane rõõmsameelne brunett tüdruk ja soovin kirjasõpra (tüdrukut või poissi) vanuses 10 – 13 a. Mulle meeldib muusikat kuulata, tantsida, ratsutada. Kogun

loomapilte ja kleepse. Kuulutus ei aegu! **KRISTELLA KODDO**, Ümera 5 – 13, Tallinn 13816.

Hei! Olen 14aastane lõbus tütarlaps, kes kogub kleepse. Minu lemmiklauljad on Britney Spears ja Geri Hallivell. Ootan kirju nii poistelt kui tüdrukutelt vanuses 12 – 14 a. **KADRI TAGEL**, Kooraste k., Kaagvere sjsk, Põlvamaa 63103.

Tere! Olen 11aastane Hiiumaa tüdruk. Soovin leida 10-12aastaseid kirjasõpru. Mulle meeldib muusikat kuulata, ujuda ja jalgrattaga sõita. Lemmikloomadeks on koer ja hobune. Kogun kleepse, kommipabereid, udukaid ja taskukalendreid. **ANGEELIKA AFONI**, Käina mnt 48, Kärdla, Hiiumaa 92414.

Tere, kõik see pere! Mulle meeldiks, kui 9 -11aastased poisid-tüdrukud mulle kirjasõpradeks hakkaksid. Kogun kommipabereid ja kleepse, minu huvialadeks on muusika, sport ja joonistamine. Tore oleks, kui kirja juures oleks ka pilt. **LIISI PILV**, Läänemaa postkontor, pk. 96, Haapsalu 90501.

Hei! Soovin leida 10 -13aastasi kirjasõpru – nii poisse kui tüdrukuid. Ise olen 12 ja mu lemmikloomad on hamster, koer, kass ja hobune. Lemmiklauljad on Geri Hallivell ja Britney Spears, bändidest Backstreet Boys. **ANDRA KINSIVEER, Sõpruse pst 236 – 40, Tallinn 13412.**

Hei! Olen 11aastane tüdruk ja soovin kirjasõpradeks 10-11aastasi poisse-tüdrukuid. Lemmiklauljad on Enrique Iglesias ja Celine Dion. Mulle meeldib lugeda, ujuda ja muusikat kuulata. Palun lisage kirjale ka foto. **SILJA MEISTER, Sõpruse pst 236 – 3, Tallinn 13412.**

Hei-hei, kõik 13 – 15aastased poisid! Olen 14aastane blond ja keskmise pikkusega Svetlana, kes soovib teilt kirju saada. Minu huvialad on ujumine, lugemine ja muusika. **SVETLANA ŠELKAŠEVA, Astri 4 -2, Tallinn 11212.**

Tere, kõik 11 – 13aastased poisid ja tüdrukud! Kui tahate mu kirjasõbraks saada, siis kirjutage mulle. Olen 12 aastane, mu lemmikloom on hamster ja mulle meeldib Spice Girls. Käin 6. klassis, õpin võrkpalli, kuid mulle meeldib ka korvpall. **KRISTEL KIVI-JÄRV, Kiisa 7-34, Tallinn 11313.**

Tere! Olen 12aastane poiss ja sooviksin endale 11-12aastasi kirjasõpru – nii poisse kui tüdrukuid. Minu

huvideks on ujumine, jalgrattasõit, arvutimängud jpt asjad. Kuulutus kehtib hästi kaua. **TOOMAS RAN-NASTE, Koidula 2 – 3, Tallinn 10125.**

Hei! Olen 12aastane tüdruk ja ootan kirju nii poistelt kui tüdrukutelt vanuses 12 -14. Mu hobid on kleepsude ja telefonikaartide kogumine, muusika kuulamine ja ujumine. Saatke ka pilt! **ANNE-MAI MURS, Saastna II – 8, Läänemaa 90102, tel. 247 79356.**

Hei! Olen 12aastane tüdruk, ootan kirju nii poistelt kui ka tüdrukutelt. Minu hobid on kleepsud, laulmine ja pillide mängimine. **Metsküla, Läänemaa 90102, tel 247 79 355.**

Tshau, kõik 910 a. poisid ja tüdrukud! Minu nimi on Urmeli, olen 10 aastane. Mu lemmikbändid on Spice Girls ja Backstreet Boys. Kogun loomapiltidega taskukalendreid ja armastan ujuda. Mu lemmikloom on hobune. Kirjaga soovin ka pilti, kui on. **URMELI JOOST, Tiigi 11-4, Voka 41701, Ida-Virumaa.**

Terekest! Olen Hiiumaa poiss, kes tahab leida tüdrukust kirjasõpra. Mu lemmiklaulja on Brad Pitt ja bänd Five. Kogun igasugust nodi – kleepse, võtmerõngaid, autopilte. **JUHAN SAARING, Hiiu mnt 2 – 5, Käina, Hiiumaa 92101.**

Tere! Sooviksin leida kirjasõpra vanuses 11 - 13. Ise olen 12 aastane, mulle meeldivad hobused, koerad ja merisead. Mulle meeldib ujuda ja ratsutada. **MAARJA JÄRVEKALD, Tartu mnt, 40 - 4, Tõrva 68606.**

Tere! Sooviksin 10 - 12aastasi tüdrukutest kirjasõpru. Ise olen 11 aastane. Minu huvialad on sport, ujumine ja pidudel käimine. Mu lemmikloomad on hobune, kass ja koer. Esimeses kirjas peaks olema foto. **KERSTI KASE, Vihi sjsk., Viljandi mk. 71402.**

10aastane Teele, kes on pool aastat tegelnud võistlustantsuga, otsib 10-13aastast tantsuhuvilist poissi treeningupartneriks. Info tel. 8 25175798.

NIMI: Kristi Karro
SÜNNIPÄEV:

31.01.1991

ÕED: Mirjam, Piret

KOOL: Tartu kunsti-gümnaasium

HUVIALAD: mängimine, raadio kuulamine

LEMMIKTUNNID: kunst, piibel, kehaline, matemaatika

LEMMIKRAAMAT: "Haldjaraamat," "Bullerby lapsed"

LEMMIKAJAKIRJAD: Hea Laps, Stiina, Täheke, Barbie

LEMMIKBÄND: Spice Girls, 911, Five, A-Teens

LEMMIKLAULJAD: Madonna, Robbie Williams, Jennifer Lopez

LEMMIKFILMID: "Spice World", "Tähtede söda"

LEMMIKSERIAAL: "Unistajad", "Rannavalve",

LEMMIKLOOM: siga, merisiga

MEELDIB: suvi, maasikad, jõulud

EI MEELDI: kool, poisid,

mina ise

SUURIM SOOV: saada kirjasõber

ADDRESS: Timuti 20a,

Tartu 50115

NIMI: Tanel Usin

SÜNNIAEG: 10. jaanuar 1989

LEMMIKFILM: "Visa hing", "Knight-Rider"

LEMMIKSARI: "A-rühm"

LEMMIKBÄND: Scooter

LEMMIKNÄITLEJA: Bruce Willis

KODULOOM: koer Muki, jännes Jass

SUURIM SOOV: kohata Scootrit

NIMI: Maarja

Paesalu

SÜNNIPÄEV: 1. oktoober 1989

KOOL: Lagedi

põhikool

HUVIALAD: kleepsude, markide ja telefonikaartide kogumine

KODULOOMAD: kassid Rosin ja Nurmašina

LEMMIKSERIAAL: "Unistajad", "Printsess"

LEMMIKBÄND: Ace of Base

LEMMIKAJAKIRI/AJALEHT:

Hea Laps, Meie Meel

LEMMIKRAAMAT:

"Nutumetsa saladus"

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

LIHAVOTTEPAPAGOI

Kevadpühade juurde kuuluvad lahtumatult kaunid mitmevärvilised munad, lõbusad jänkud ja armsad kollased tibupojad, kuid miks ka mitte papagoid – mõjuvad ju needki sulekanadjad oma värvikirevates kuubedes väga kevadiselt.

Sally Studio lapsed meisterdasid esimeste kevadekuulutajatena just neid troopilisi linde. Proovi Sinagil!

Sul läheb vaja papist rulli, (mis igast tualettpaberist järele jääb ning harilikult kasutuskõlbmatuna ära visatakse), ajalehte, värvilist krepp-paberit, liimi (hästi sobib PVA), karvast traati (sobib ka tavaline traat) ning kirevaid sulgi (neid saab osta poest või harutada vana tolmuharja seest).

1. Kõigepealt täida papprull kortsutatud ajalehepaberiga (vaata esimest pilti).
2. Liimi rullile krepp-paberi ribad nii, et värvilise paberiga saaksid kaetud ka rulli mõlemad otsad.
3. Tiivad lõika krepp-paberist ning kleebi kummalegi toru küljele. Tiibadena võid kasutada ka sulgi.
4. Jalad ja nokk keera traadist ja suru kinnitamiseks läbi papi. Kui kasutad tavalist traati, keeruta selle ümber lõnga või krepp-paberit – nii püsivad jalad kindlamalt paigal ega libise kehast välja. Noka võid valmistada ka paberist.
5. Silmadena saad kasutada tillukesi nõöpe või pärleid. Võid silmad ka ise paberile joonistada, välja lõigata ja õigele kohale kleepida.
6. Et papagoi saaks "nagu päris", kleebi värvilisi sulgi (suletut pähe, sappa või mujale).

Lapsi juhendas Anniki Kari, üles kirjutas Krista Allikmäe.

TRIBU-LIINE

tegi hiljuti ilmatu avastuse:
**IGAL AJAL ON SUURTE INIMESTE
 SEAS ELANUD KA LAPSI!**
 Ja – usute või mitte – kõik

praegused täiskasvanud on omal ajal
 mingil kombel MÄNGINUD!

MEISTERDETEKTIIVID, SILMAD SIIA!

Tõestusena on teie ees see vahva lauamäng, mida ilmselt mängisid lapsed 1920. – 1930. aastal ja mille meie hea sõber **REKATO** hea meelega uuesti rahva sekka laseks – ainult et mängureegleid pole kusagilt võtta. Aga äkki mängisid seda mängu just sinu vanema, vanaisa või naabritädi? Triibu-Liine aprillikuu ülesandeks ongi **VÄLJA UURIDA PIILUMÄNGU REEGLISTIK** – või kui see ei õnnestu, siis uued reeglid välja mõelda. Igatahes võite neid siin järele proovida!

LEGO esindaja Eestis:
 AS Rekato

Parimatele
 auhindadeks
LAUAMÄNGUD !

Pisi-Furby ei oska koolikeelt!

Suured Furbyd avastasid Eesti juba aasta tagasi – ka Triibu-Liine sõbrad ja sugulased on nende-
ga juba tegemist teinud.

Kuna selgus, et sinne kant on Furbyde jaoks võrdlemisi ohutu, siis saabusid nüüd siia ka pisi-Furbyd. Nemaiki oskavad kõnelda, kuid meie koolides jääksid nad hätta.

Sestap HAKKAME KOGUMA KOOLIŽAR-GOONI, kulla sõbrad-sugulased! Teadagi on paljud "uued" sõnad tulnud täiskasvanute "ruulimisel" ja nii mõnigi neist on üpris ... nojah, Triibu-Liine on teadagi hästi kasvatatud ega võta eriti vördjalikke sõnu suu sissegi, pealegi pole tal veel selget pilti "kuulidest paroolidest".

Igatahes ootab
TRIBU-LIINE koos
pere**KOND FURBYGA**
7. MAINI teie poolt kirja
pandud koolisõnastikke!
Parimate sõnakogujate koju
lähevad **PISI-FURBYD**
vabal tahtel ja
naerunäol!

Kas tead, et pisi-Furbyd

- mõistavad üksteise tundeid;
- teevad vahet, kas nendega vestleb suur Furby või teine Furby-beebi;
- armastavad, kui neid magama hällitatakse;
- teavad oma eelkäijatega võrreldes 25 % rohkem sõnu ja oskavad 233% võrra rohkem vastuseid anda;
- teavad, kas nendega mängib "emme" või "issi";
- peavad lugu just sellistest mänguviisidest, mis meeldib nende omanikele;
- on igati muhedad jutsud ning pakuvad mitmeid mänguüllatusi!

Anvoli Hulgimüük, Paavli 2A,
Tel 6 500 030

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

ISSN 1406-3441

